

— Hey ne yapıyorsun,
yasak!..

diş bakımında yeni bir dönem...

SİLİKADENTLİ

grin®

ŞEFFAF YEŞİL DİŞ MACUNU

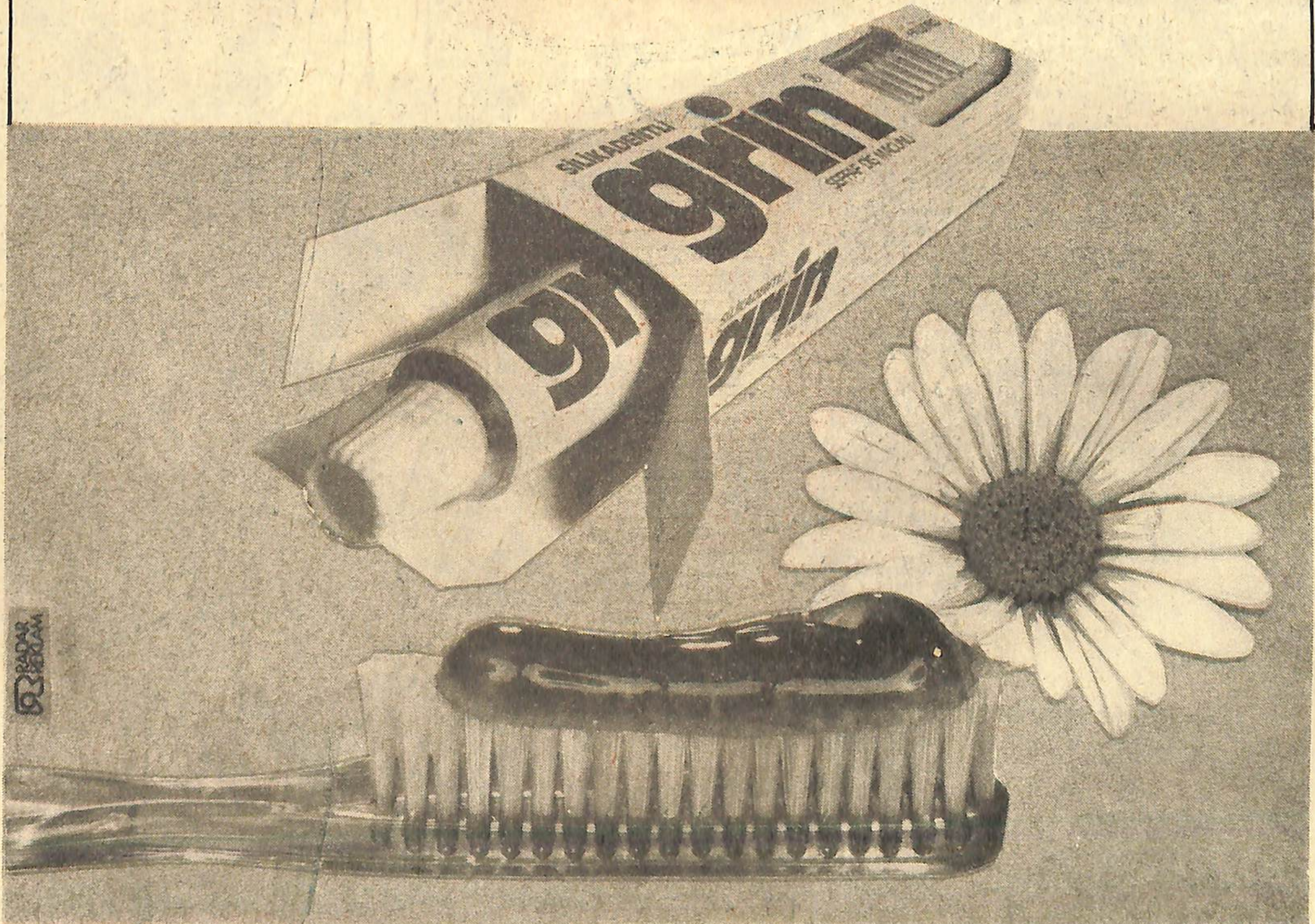
Yepyeni, benzersiz bir diş macunudur Grin:
Yeşil, şeffaf ve hoş kokulu.

Dolgu maddelerinden arıtılmıştır:
Temizleme ve beyazlatma gücü çok fazladır.

Silikadent'lidir: Dişlere parlaklık ve beyazlık kazandırır.

Antibakteriyel'dir: Besi fermantasyonunu ortadan kaldırır, ağız kokularını giderir.

Fluorid'lidir: Diş minelerini güçlendirir çürümeleri önler.

Yıl: 54 Cilt: 30 Sayı: 6 • Kurucusu: Yusuf Ziya ORTAÇ • 4 Şubat 1976 • Fiyatı 250 Krş.

Akbaba

Bu nasıl nakavt?

TÜRKİYE Cumhuriyeti Anayasası, düşünce ve düşünceyi anlatma özgürlüğünü korur. Ülkemizde basın güdümlü değil, sansürsüz, özgür bir basındır. Anlatma özgürlüğüne birtakım gerçek tehlikeler nedeniyle bazı sınırlamaların getirilmesi gerekiyorsa, bu sınırlamayı ancak yetkili mahkemeler koyabilir.

Bu teori, kuşkusuz.

Uygulamada bazı önemli ayrılıklar var.

Uygulamada ne yazık ki her aklına esen, amatör sansürcü kesilmekte.

Televizyon kendi elini kolunu bağlar.

Eğitim Bakanlığı, okunmaya değer eserlerin yarısının okunmasını, okutulmasını engellemeye çalışır.

Oyunlar sahnelerden kaldırılır.

Müdürler, memurlarının kendi düşünceleriyle bağdaşmayan gazeteleri okumalarına surat ekşitirler.

Yazarlara, yayınevlerine, dolaylı ve dolaysız baskılar yapılır.

Gazetelerde boş sütunlar çoktandır görülmüyorsa, bu, düşünce özgürlüğüne saygının artmasından değil, özgürlükleri ellerinden alınmak istenenlerin eskiye göre daha güçlü olmalarındandır.

Mızrağı çuvala sokma çabası derinden derine sürüp gitmektedir. Tartışması ta ikibin beşyüz yıl öncesine, Plato'ya dek uzanan bir çabadır bu. O zamandan günümüze dek tüm büyük düşünürler, anlatım özgürlüğünün önemini savunagelmişlerdir.

Voltaire'e ait olduğunu sandığımız şu deyişi bilmeyen yok gibidir: Söylediklerinizi onaylamıyorum. Ama onları söyleme hakkınızı ölünceye dek savunacağım.»

Ne yazık ki bu deyiş de uygulamada, «Söylediklerinin doğru olduğunu biliyorum ama, çeneni kapatmak için elimden geleni yapacağım,» biçimini almaktadır.

Eğer kişi okuma özgürlüğüne sahipse; gazeteyi, dergiyi, kitabı satın alma özgürlüğüne de sahip olmalıdır. Eğer bazıları satın alabilecekse, başkaları basıp satabilmelidir. Bu çemberin üç noktasından sadece birine yapılacak bir kısıtlama, tüm düşünce özgürlüğünü kısıtlıyor demektir.

Okullarda okutulması yasaklanan kitaplar konusunu ele alalım. Bu yasaklamanın gerekçesi, bu eserlerin edebî değerlerinin eksikliği olamaz. Çünkü içlerinde Nobel ödülünü kazanmış olanlar bile var. Eğer gerekçe olarak bu kitaplarda anlatılanların yıkıcı düşünceler olduğu öne sürülüyorsa, bu da yanlıştır. Çünkü bu kitaplar arasında neredeyse yüz yıldır dünyanın her yanında milyonlarca kişi tarafından okunan klâsikler de var. Dünya bunca zamandır neden yıkılmadı?

Ülkemizde anlatım özgürlüğü üstünde resmi, yarı resmî ve özel kısıtlamalar var. «Resmî» olanlara katlanabileceğimizi düşünelim bir an için. Yarı resmi ve özel kısıtlamalar tam bir sorumsuzluk örneği. Aklına esip emrindekilere falanca kitabı okumaları için buyruk vereceksin, adamlarını alıp kitapçı dükkânı basacaksın... Amma güzel iş!

Bazı eylemlerin yasalarla suç sayılması mantıklıdır. Ama düşüncenin ve bu düşünceleri anlatmanın sınırlandırılması biraz gülünç düşmektedir. Hangi yolla yapılırsa yapılsın. Düşünceyle savaşılacaksa, bunun yolu, karşıt düşünceleri ortaya koymaktır. Söylenenler gerçeğe aykırı sanılıyorsa, gerçek açıklanır. Yok söylenenler gerçekse, buna kimin ne diyeceği bulunabilir?

Düşünceye karşı kaba kuvvet kullanılması —ki bu «kaba kuvvet» deyimini, yine anlatım yoluyla olmayan karşı koymaların tümü için kullanıyoruz— sportmence değildir.

Eskrimciler kılıçla yarışırlar. Biri kılıç kullanırken öbürü tankla rakibinin üstüne gitmez.

Futbolda oyuncular şut çekerler, bıçak değil.

Boksörler yumruklaşırlar. İçlerinden biri çıkıp karşısındakini tabancayla vurursa, kurşunu yiyen boksör on'a kadar yerinden kalkmayabilir.

Ama bu ne biçim bir nakavt olur?

AKBABA

— MC Hükûmeti spora önem verecek. —

— CHP, muhalefet gücünü ölçecek. —

İşin Olmuş Birader

vedat saygel

ANLATTIKLARIMI uzun uzun dinleyen hukukçu arkadaş:

— Bunca zaman boşuna üzülüp durmuşsun, dedi. Senin işin çoktan olmuş birader!

Bir seviniş sevindim ki, görmeyin! Ben biliyordum 1976'nın uğurlu geleceğini. O büyük coşkuyla sordum:

— Şimdi ne yapmam gerekiyor acaba?

— Valla bilmem ki... Hani benim konum olsa, bir kuruş almadan halledeyim. Ama bu parasal sorunlar Borçlar Hukuku'na girer.

İşin kötüsü, bizim arkadaş yalnızca boşanma dâvalarına bakıyormuş.

— Boşanma sorunun varsa gel, iki celsede özgürlüğüne kavuşturayım seni! Fakat SSK'yla olan ilişkilerinde bir şey yapamam!

Arkadaş haklı ama beleş avukat bulduk diye bunca yılık karıyı da boşayamayız ya!

Kendine gereksiz üzüntüler yaratmada biz insanoğullarının üstüne başka bir yaratık var mı acaba? Oysa dar aklımızın erdiğince oturup kara kara düşüneceğimize her sorunumuzu bir uzman kişiye anlatsak, asık suratlı insan kalır mıydı yeryüzünde?

— Uzmanı bırak, derdini ortaya atsan, seni esenliğe kavuşturacak bir akıl eren gene çıkardı, dedi başka bir arkadaş. Oysa bence de senin işin çoktan olmuş, haberin yok! Şimdi öncelikle senin yapacağın...

Buraya kadarını o da çok iyi biliyordu da, bundan sonrası için verecek akıl bulamıyordu. Oysa tüm öğrenmek istediğim, ömrü çalışmakla geçmiş bir kimse olarak emeklilik hakkını kazanıp kazanmamış olduğumu öğrenmekten ibaretti. Yaptığım parmak hesaplarına göre, kazanmış olmam gerekiyordu. Kazanmamış olsam bile son çıkan birtakım yasalar, on yıllık bir borçlanma hakkı tanıyordu.

— Bir elliliğe kıyabiliyor musun sen?

— Diyelim kıydık, ne olacak?

Tanıdığı çok değerli bir hukukçu varmış ama bir danışma elli liraymış.

Sosyal yaşamını temelden değiştirecek bir durumda elli liraya kim kıyamaz? Cebinde olmasa, avuç açar gereken parayı gene bulur insan!

Verdiği adresi kapmamla toz olmam bir oldu! Adam sabırlı, adam bilgili, ben anlattıkça önündeki kalın kitabın sayfalarını karıştırıyor, bir türlü yakamadığı piposunu karıştırıyor, düşünceli düşünceli burnunu karıştırıyor, kulağını karıştırıyor. Üstelik bir tok gözlü, bir tok gözlü, masasına peşin bıraktığım elliliğe bile el sürmedi daha. Sonunda:

— Durumunuz, bir hukukçunun yardımını gerektirmeyecek açıklıkta, dedi. Fakat işçilerimizin pek çoğu gibi sizin de izlenecek yolu bilmemeniz, paniğe kapılmasınıza neden olmuş. Bakın yasanın sizin durumunuzla ilgili bölümünü aynen okuyorum.

Tanrı tuttuğunu altın etsin! Yasanın ilgili maddesini bir okuyuş okudu, bilmeyen bunun ardından gülsuyu ile mevlt şekeri dağıtılacağını sanır. Yahu şunun tek sözcüğünü anlasan ya! Yasa koyucuları gecelerini gündüzlerine katmışlar, Arapçasından Farsçasına dek dilimize egemen olan tüm yabancı sözcüklerden uzun mu uzun bir cümle yapmışlar, yığınların çıkarını korumak için hepsini bir kitapta toplamışlar. Ama nerde bizde okunanı hemen kavrayacak kafa.

Avukat da bizdeki rahatlığa bakıp anladığımızı sanıyor. Okuması bitince:

— İşte, dedi, her şey açıklıkla anlatılmış. Bu duruma göre sizin yapacağınız ilk iş...

Şu maddeyi bir kâğıda aynen yazıp, dil bilen birine eksiksiz çevirtmekti! Teşekkür edip kalkarken, hâlâ söyleniyordu. Söyleniyordu ya, kitap gibi konuştuğundan, söylediklerini de anlayamıyordum. Onca lâf kalabalığı arasından tek yakalayabildiğim, «Sosyal Sigortalar Kurumu'na giderek» gibisinden yarım bir cümle oldu. «Dosya» dedi, «Kayıt» dedi. Oysa adı geçen yere gide gele basamakları eskitmiştim! Tüm çalışanlarını adlarıyla, soyadlarıyla, kısa yaşam öyküleriyle tanıdığım gibi çoğuyla çay kahve içmişliğimiz bile vardı. Ama olsun, bir kanun adamının önerisine uyup kuruma bir kez daha gitmekte belki de yarar vardı. Yıllardır görmediği bir akraba içtenliğiyle boynuma sarılan «Danışma» daki İhsan bey, kendisine sormam gerekeni sordu:

— Senin emeklilik işi tamam mı? Haydi «Tamam» de de sevindir bizi birader!

Hayır anlamında kaşlarımı kaldırdım.

— Neden, beşbin iş gününü doldurmadın mı hâlâ?

Böylesine candan karşılayan bir kimseye «Kimin kime sorması gerekir kardeşim, daha bizim dosyayı bulamadınız ki» diye kafa tutulur mu? Çaresiz güldüm:

— Dosya bulunsa, anlayacağız ama...

Benim göstermem gereken tepkiyi göstermesin mi bana?

— Ne! Bunca zamandır bir dosyayı bulamadın mı daha? Otur şuraya da kabataslak bir hesap yapalım seninle.

Oturduk.

— Çalışmaya kaç yılında başladın? Söyledim.

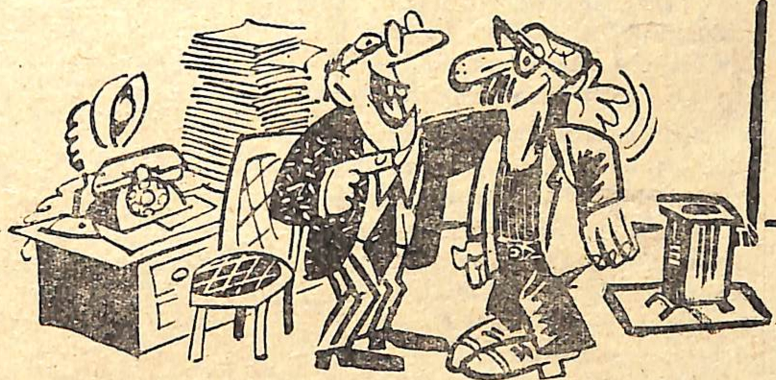
— Arada boşluklar var mı?

Tüm ayrıntılarıyla anlattım. Yazdı çizdi, çıkardı çarptı:

— Ismarla şimdi çayları, dedi. Fazlan var, eksiğin yok. Senin işin çoktan olmuş birader!

— Bizim dosya?...

— Kenan beye uğradın mı? Geçenlerde senden bahsederken «Dosyasını bulmalı, yarın öbür gün gene damlar» diyordu.

Koştum Kenan beyin yanına. Başı bir kalabalık ki...

— Hah, geldin mi?

— Gene geldik.

— Emeklilik işini hallettin mi?

— Bilmem, dosyayı bir bulsak hepimiz rahatlayacağız ama...

— Dosya işi kolay canım, dedi. İş, beşbin iş gününü doldurmuş olmanda.

Seslendi karşı masaya:

— Nesrin hanım, şu numaralı dosyayı çıkarır mısınız?

Hani Allah biliyor ya, tüm kadro aylardır benim dosyanın üstünde canla başla çalışıyor!

Nesrin hanım bulamadı, karşı masadaki arkadaşına uzattı numarayı. O bulamadı, bir başkasına verdi.

— Ne kadar iş günün vardı senin?

Her gelişimde sorar, her seferinde söylerim, hesaplar ama nedense bir sonraki gelişimde gene sorar. Sorular başladı, mı, bizim dosya bulunamıyor demektir.

Çalıştığım yerleri tarihleriyle, sürelerîyle ben söyledim, o not etti. Hesapladı, kalktı birtakım dolapları karıştırdı, dışarı çıktı, içeri girdi, komşu odaları turladı geldi:

— Sana bir müjdem var ama öyle çayla kahveyle olmaz, dedi. Bir yemeğe ne dersin?

— Bir değil, bir haftalık yemek helâl olsun, diye sevinçle fırladım yerimden.

— Emekliliğe hak kazandığın gibi, altı ay da fazlalığın var!

— İşleme başlamam için ne yapmam gerekir?

— Dosya bulununca tamam.

— Peki dosya?...

— Tahakkukta olmasın? Bir de Fazıl beye görünüver istersen.

Dosya tahakkukta da yoktu ama orada hesabı çok ama çok kuvvetli bir Fazıl bey vardı.

— Sen şu işe başladığın tarihi bir söyle bakayım, dedi. Malûm, bu resmi yazışmaların cirit attığı yerlerde insan dosyaları bir türlü numara sırasıyla koruyamıyor. Geçenlerde ne oldu biliyor musun?

Bir yandan benim söylediğim çalışma tarihlerini not ediyor, bir yandan anlatıyor:

— Ek inşaatımız için hazırlanan ihale dosyası Ankara'ya postalanırken yanlışlıkla Bayram efendi müdürün masasında duran işçi dosyalarını bir güzel paketleyip göndermemiş mi? Derken efendim, ihale dosyası diye gönderilen dosyalar da Ankara'da onaylanıp yürürlüğe girmesin mi? Yanlışlık tam üç ay sonra ortaya çıkıyor beyim. Ama çıkıyor ya, sen ona bak! O da nasıl çıkıyor biliyor musun? Emekli maaşını almaya gidene müteahhide verilecek ilk taksit, müteahhide de emekli maaşı verilince... Tabiî hemen ödemeler durduruldu. Durduruldu ama o gün bugün dosyalar yeniden düzenlenip de, işler yoluna sokulamadı.

Bir sigara tüttürdü:

— Sana gelince, gözün aydın arkadaş. Senin iş olmuş. Dosyan bir bulunsun, ertesi gün işlemini tamamlamazsam nah böyle olayım!

Oooh, bir huzurla çıktım dışarı. Fakat dosya?... O nasıl bulunacak?

— Genel müdürlüğe bir dilekçe yazıp durumu bildir, dedi ustabaşı. Dosyanın bir eşi de oradadır.

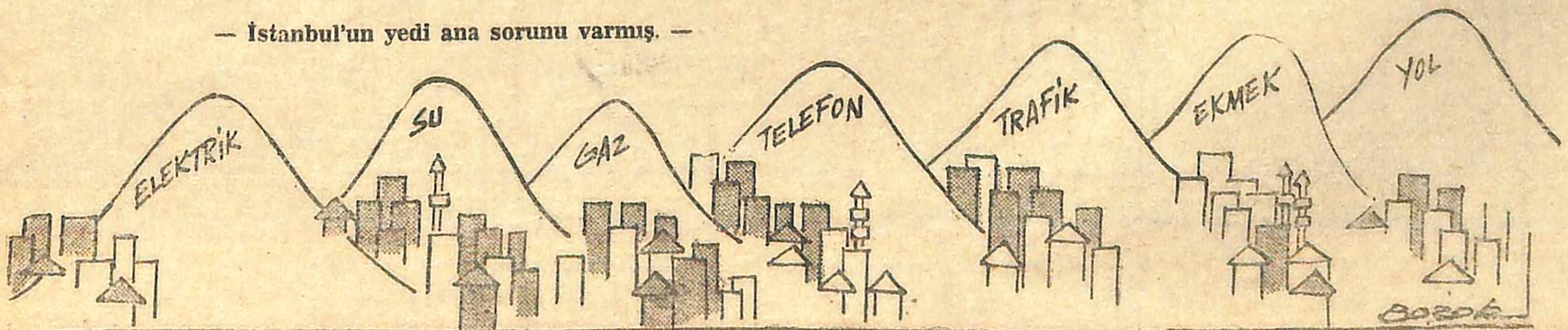
Yazdırdık, gönderdik. Şimdi herkes benden yana. Herkes işe başladığım tarihleri soruyor, kendince hesaplar yapıyor, sonra sevinçle sırtımı sıvazlayıp:

— Ohoo, senin işin tamam birader, diyerek yaşama umudumu arttırıyor.

Geçenlerde gene kuruma gittim. Odacısından müdürüne dek tüm personel bizim hesabı yeniden ele aldı ve hep birlikte fikir birliğine vardı. Dosya henüz bulunmamış ama er geç mutlak bulunurmuş. Ankara'dan dilekçeme karşılık gelmemiş ama er geç mutlak gelirmiş. Yalnız kesin olan bir şey varmış: Emekliliğe hak kazanışımın üstünden tam altı ay geçmiş! Ne yapalım, biraz daha dişimi sıkar yaşarım. Dosya bir bulunursa... İşte ona adamakıllı şaşarım!

Vedat SAYGEL

— İstanbul'un yedi ana sorunu varmış. —

«YEDİ TEPE»!

test

dürüst bir insan mısınız?

1

ÇAĞIMIZDA DÜRÜST OLMAK ENAYİLİK MIDIR ?
A. HAYIR (3)
B. BİLMEM (2)
C. BU DA SORULUR MU ? (1)

2

POLİTİKACI OLSANIZ, SEÇİM ÖNCESİ VERDİĞİNİZ VAADLERİ NE YAPARDINIZ ?
A. TUTARIM (3)
B. YUTARIM (2)
C. GELECEK SEÇİMLERDE KULLANMAK ÜZERE SAKLARIM (1)

3

YAPMADIĞINIZ BİR İHRACAT İÇİN MALİYE SİZE YİRMİ MİLYON VERGİ İADE ETSE NE YAPARSINIZ ?
A. ALMAM (3)
B. ALIRIM (2)
C. AZ OLDUĞU İDDİASI İLE MALİYEYİ DAVA EDERİM (1)

4

HİÇ ABDESTSİZ NAMAZ KILDIĞINIZ OLDU MU ?
A. HAYIR (3)
B. BİR KEZ (2)
C. SEÇİM GEZİLERİNDE HER ZAMAN (1)

5

EŞİNİZİ HİÇ ALDATTINIZ MI ?
A. BİR KEZ, NİSAN BİRDE (3)
B. HATIRLAMIYORUM (2)
C. AKŞAMDAAAN AKŞAMA (1)

6

HANGİ DURUMDA PARTİ DEĞİŞTİRİRSİNİZ ?
A. YÖNETİMİNİ BEĞENMEYİNCE (3)
B. BAZI VAADLERE KANARAK (2)
C. TARİFESİNE UYGUN BEDELİ MUKABİLİNDE (1)

7

ŞAKACIKTAN YALAN SÖYLER MİSİNİZ ?
A. HAYIR (3)
B. BAZEN (2)
C. HER ZAMAN (1)

8

KESEKAĞIDINA ÇÜRÜK MEYVALARI DOLDURAN MANAV, PARANIZIN ÜSTÜNÜ FAZLA ÖDESE NE YAPARSINIZ ?
A. SESİMİ ÇIKARTMAM (1)
B. PARAYI DA MEYVAYI DA KAFASINA ATARIM (2)
C. FAZLALIĞI İADE EDERİM (3)

9

İKİ YILDA MİLYONER OLMANIN YOLUNU BİLİYOR MUSUNUZ ?
A. HAYIR (3)
B. PEK AZ (2)
C. TABİİ, YA SİZ ? (1)

ŞİMDİ PUANLARINIZI TOPLAYIN. 24'TEN FAZLA İSE, KUSURA BAKMAYIN AMA SİZ NESLİ TÜKENMİŞ BİR YARATIKSINIZ DEMEKTİR. 12 İLE 24 ARASI PUAN TUTTURANLAR HİÇ BİR İŞE YARAMAZLAR. 12'DEN AZ PUAN SAHİPLERİ İSE SON DERECE BAŞARILI BİR POLİTİKACI OLACAK KADAR DÜRÜST (!) TÜRLER.

NİYAZİ YOLTAŞ

BURASI ANKARA

Fikret Otyam

«ŞABAN», «DİŞİ KÖPEĞİN OĞLU», «DEHHAK» VE «KATİLİNA» ÜZERİNE

OH Tanrım, buna da binlerce şükür... Memleketin en büyük bir haceti daha görüldü, TRT Kurumu Genel Müdürlüğüne atama yapıldı! Yeni Genel Müdür, haydi onların diliyle belirleyelim, yeni Umum Müdür tavukçuluk uzmanı!... Yasalar, buraya atanacak kişinin radyo ve televizyon dallarında uzman olmasını öngörür, görür ama bay Şaban'ın tavukçuluk profesörü olmasının yanında bu özelliği de var. Zira bay Şaban, tam altı aydır TRT Yönetim Kurulu üyesiydi! Akıllı adam için altı ay az mıdır, sonra haberleşme aracı radyo ve TV dediğin nedir? Açarsın düğmesini, bay Demirel'in deyimiyle «Gendi gendine» işler!

Şimdi tam yeri haa! Asıl şimdi «Tanrı Türk'ü korusun!...» Cümle âlem, yakın bir gelecekte bay Şaban'ın millî, hamasî, siyasî, ulvî, tecellî, kemanî, gayri edebî, hissî, içtimaî, felsefî, sıhhî, tarihî; yâni millî hamasî, millî siyasî, millî ulvî, millî tecellî, millî kemanî, millî edebî, millî hissî, millî içtimaî, millî felsefî, millî sıhhî, millî tarihî, ve sanayi yâni millî sanayi, Azmi Millî Un Fabrikası (bu fabrika Niğde Aksaray'dadır) çeşitlerini ve ürünlerini yâni mahsulünü hep birlikte takip eyleyeceğiz.

KOMİSYONLARDA

BAY Şaban, TRT Genel Müdürü ediliversin, Parlamentoda 1976 malî yılı bütçesi Bütçe Karma Komisyonunda tüm hızıyla devam ediyor, ah onları gördükçe yüreğim sızlıyor. Bi çalışıyorlar, bii çalışıyorlar ki sabahlara kadar, kolay mı onsekiz bin lirayı alıp helâl ettirmemek? Ettiriyorlar.

Karma Komisyon Başkanı AP Aydın Milletvekili İsmet Sezgin ki, Sezgin, Aydın ilinin yetiştirdiği nâdir değil, bir hayli bol sanatseverlerinden bir tanesidir. Şiir yazar, tiyatroya meraklıdır, sanatçılarla dostluk eder, bu satırların yazarının da yakın dostudur...

Dışişleri Bütçesi görüşülürken, CHP Muş Milletvekili Tekin İleri Dikmen'i dinleyen komisyon üyeleri huşû içindelerdi! Koridorda lâfladıktan sonra çıktı Dikmen komisyona, sessiz sedasız...

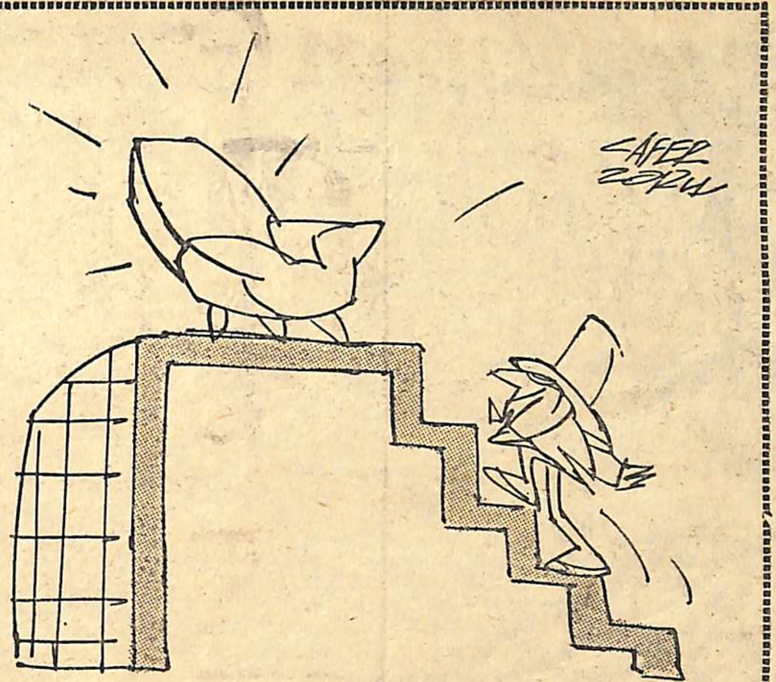
BAŞKAN — Buyrun Sayın Tekin İleri Dikmen.

TEKİN İLERİ DİKMEN (Muş) — (............. Malûm, beylik girizgâhtan, Dışişlerine ait lâfların ortaya attıktan sonra, büyük bir hünerle işi iç politikaya hafif yollu kaydırdı, milletvekillerinin yüksek eğitimli kişiler olmayabileceğini, ama anlatmak istediklerini kendilerine göre anlatabildiklerini, hattâ kasıtlarını aşan fikirleri de belirtebildiklerine değindi, üslûp taşkınlıklarına değinerek özetle şöyle devam etti):

«Üslûp taşkınlıkları üzerinde, hattâ itina ile seçilmiş bazı kelimeler üzerinde çetin münakaşalar yapılmıştır. Bir kısmı kasti, bir kısmı kasti olmayan kullanılmış kelimeler üzerinde büyük münakaşalar yapılmıştır. «Psikopat» sözü, Demokrat Parti Grubunu Meclisin dışına sürükleyecek kadar feveran yaratmış, «Boncuklu İbrahim'in Kadısı» yine buna benzer feveran yaratmıştır. Hatırlıyorum; Birleşik Amerika'da bir devlet başkanı, Truman, bir siyasî rakibini «dişi köpeğin oğlu» diye hakaretle karşısına almıştı. Biraz sonra sizlere bir konuşma arzedeceğim; o konuşmadan bazı parçalar okuyacağım ve Truman'ın karşısına rakip olarak aldığı, bu tâbirle ezmeye çalıştığı rakibi katiyen bu tip sözler sarfetmemiş adamdı. Bu ağırlıkla söz sarfetmemişti ve bu kadar yetkiyle bir devletin başında bulunmuyordu. Kimdir bu adam?

İşte bugünkü bildiri. Başbakanlıkta yapılan basın toplantısı. Başbakan Yardımcısı sayın Alpaslan Türkeş neler söylüyor? Bir kaç cümle ile aradan seçerek daha çok hakaretamiz cümlelerini bırakarak bir kısmını huzurunuza arzediyorum. (Komünist anarşinin güç aldığı en büyük kaynak olarak gördüğümüz ana muhalefetin durumu.) Atlıyorum. (Bir yanda komünist anarşistlerle birlikte CHP yöneticileri, öbür yanda devletin kuvvetleriyle milliyetçi partiler ve kitleler yer almaktadır.) Bir başka cümle: (Bay Ecevit ve yandaşları Mecliste yapılan muhalefeti, yeterli görmemektedir. Aslında Meclisteki muhalefeti de her türlü ahlâk ve terbiye kurallarının dışına çıkmış, ağır küfür ve hakaretlerin yer aldığı köprü altı zibidilerinin seviyesine düşmüştür.) Bir cümle daha: (Avukatı ile milletvekili ile olay öncesinde ve sonrasında komünistlerin hâmisi ve işbirlikçileri olarak bunlar vardır.)

Sanıyorum ki; dörtte üçü CHP'ne tahsis edilmiş hakaretlerle dolu olan bu konuşmaya biz aynı üslûpla mukabele etmiyoruz. Diyorum ki, Truman, çok hafif tarzda kendisini tenkit eden rakibine (dişi köpeğin oğlu) demişti, biz bunu da kullanmıyoruz.

— Futbol politikaya âlet ediliyor. —

Sevgili arkadaşlarım, Boncuklu İbrahim'in Kadısı, hukuk dinlemeye mecbur değildir, fakat Türkiye Cumhuriyetinin Adalet Bakanı hukuk çerçevesi içinde kalmaya mecburdur. İdi Amin'in Hariciye Nâzırı kendisini bu kaydın dışında görebilir; ama Cumhuriyetin Başbakanı, hükûmet üyeleri ve Dışişleri Bakanı hukuk çerçevesi içinde kalmaya mecburdur. Bizler mecburuz, sizler mecbursunuz. Onun içindir ki hepimizin hukuka saygınlığında birleşmesi ancak biraz evvel büyük bir hüsnüniyetle ifadelerini dile getiren, görüşlerini dile getiren, hepimizi birlik ve beraberliğe çağıran arkadaşlarımızın emellerine hizmet edebilelim.

Birlik ve beraberlik can alıcı noktadır; fakat bunu sağlamanın çareleri var. Devlete musallat olmuş, millete musallat olmuş, gençliğe musallat olmuş DEHHAK'ları, KATİLİNA'ları piyasadan çekmek lâzımdır.

Sayın Adalet Partililer Türkiye'nin siyasî mücadelesinde büyük yeriniz vardır, istikbalini kurmakta da büyük yeriniz olacaktır. Ben bu ümidi taşımakta ısrar ediyorum. Bu ümidi kaybettiğim gün Türkiye'nin siyasî istikbali başka bir mecraya kayacaktır. Binaenaleyh, siz DEHHAK yanında olmayınız, KATİLİNA'nın yanında olmayınız. Kimdir bu Dehhak? Vaktiyle İran'da bir hükümdar, omuzlarında yılan çıktığı hikâye edilen bir hükümdar, yılanları teskin etmek için kendisine, birinin tavsiyesine uyarak İran gençlerini öldürür, bunların beyinlerini yiyerek yaşar. Bu memleketin gençlerine musallat olmuş olan Dehhak'ı teşvik edenin de üstüne yürüyelim. Biz meseleleri sokaklara dökmeden bu Parlamentonun çatısı içinde halletmeye mecburuz ve biz buna muktediriz.

KATİLİNA'ya gelince: Roma'ya musalat olmuş şımarık bir ihtilâlci! Tarihçi; belinde hançer, senatoda dolaşıyordu. Sokaklarda gezen silâhlı adamları vardı, halktan zorla para toplanıyordu, âdeta bir savaş havası yaratılmıştı. Silâh depoları bulunmuştu, yangınlar her yerde çıkmaktaydı. Senato sindirilmeye çalışılıyordu. Fakat Çiçero, o yürekli hatip Senatoyu arkasına alarak bu ihtilâlciyi tasfiye etti, diyor. Türkiye'de de böyle bir hal zuhur etmiş ise takdir sizlerindir. Ben zuhur ettiği kanaatindeyim. Senato ve Millet Meclisi bunu ve benzerlerini tasfiye edebilir. Biz buna mecburuz ve biz buna muktediriz.

Saygılarımla.»

«BAŞKAN — Teşekkür ederim sayın Dikmen.»

....

Anhası minhası böyleydi konuşmanın. Konuşan bir CHP'li üye... Peki, nice AP'li, Dikmen'i neden kutladı konuşmadan sonra? Neden kimi AP li boynuna sarılıp, «Yaşşa Tekin can, hay ağzına sağlık» dediler?

Açıklama: Onlar da zamane DEHHAK'ından, zamane KATİLİNA'sından öylesine yangın ve şikâyetçilerdi ki bu sözleri sanki kendileri söylemiş gibi rahatladılar, ondan kutladılar Dikmen'i, CHP Muş Milletvekilini!...

Zamane Dehhak'ı, Katilina'sı kim olabilir? Akbaba okurları zekidir, çalışkandır, sadıktır, akıllıdır, elbette anlamışlardır, yâni beni söyletmeyin demek istiyorum, bilmem anlatabildim mi?

Fikret OTYAM

KARAKIŞ!

Kellenin Gözü

K. Doğan Büke

DÜNYADA en kötü şey aldatılmaktır. Bunun en acısı, bir aile düzeninde kadının kocasını, kocanın da karısını aldatmasıdır. Karı kocanın eski ağızlarına yeni taam arayarak gizli ilişkiler kurmasına ihanet denilmektedir. Bir esnafın müşterisini aldatması kazık atmak olarak nitelenmekte, verdiği randevuya gelmeyen bir kadının sözünü tutmamasına da atlatma deyimi kullanılmaktadır. İşlenen cinayetlerin kökeninde mutlaka bir aldatma ve aldatılma olayı vardır.

Elin oğlu bu, adamı bal gibi aldatırlar. Aldanıp sızlanana da «Adam olup aldanmayaydın!» derler.

Öğrencilik yıllarımda, Çarşıkapı'da bir seyyar tablacıda gördüğüm şeftalilere imrenmiştim. Belli; olgun, sulu şeftaliler. Etikette yazılı fiyat da normal. Satıcıya iki kilo tartmasını söyledim. Adam tabladan en iyilerini seçip kesekâğıdına doldurdu, torbayı eline alıp tablasının önündeki el terazisinin kefesine yerleştirdi. Pes vallahi, tam da iki kilo. Kumkapı'daki evime gittim, şeftalileri bir tabağa dizmeye koyuldum. Allah Allahhh... Yahu, benim aldığım şeftali bu olamaz. Şeftaliyi eline al, sirke niyetine salataya sık... Ulan tablacı, sen tezgâhın önündeki hazır kesekâğıtlara hışırı çıkmış şeftalileri doldur, bana hazırladığın kâğıt torbayı teraziyi alırken yere koy, kefeye çürük şeftali dolu torbayı yerleştir... Öfkeye kapıldım, evden fırladım, o tablayı satıcının başına geçirmezsem şerefsizim... Satıcıyı koydunsa bul bakalım...

Şimdi şeftali sözü açılmışken aklıma geldi: «Neden güzel şeyleri, keyif kutularını meyveye benzetirler?» Şeftali, incir, greyfurt gibi... Keftali ile inciri anlamışsınızdır. Greyfurt size anlamsız gelmiştir. Onu da ben anlatayım. Evvelce greyfurt'u bilmezdik. Otuz yıl kadar önce piyasaya çıktı. Elin Çukurovalısı Greyfurt sözünü nasıl bellesin? Meyveye bakmış, toparlak, yumuşak bir şey... Kız memesi deyip işin içinden çıkmış. Uzun yıllar tablacılar mallarını «Kız memesi» diye bağırarak satmışlardı. Şimdi anlaştık mı?

Yine aldatılma işine dönelim: Uzun yıllar önce kendi şehrimde Belediye tarafından yaptırılmakta olan Şehir Oteli inşaatının müteahhitliğini yükümlenmiştim. Müteahhittim deyince çimentonun dozajını düşürdüğümü, kolon, kiriş ve hasır demirlerini noksan kullandığımı sanmayın. İnşaatın Kontrol Mühendisi bile: «Yahu, sen enayi misin? Neden demirden, çimentodan çalmıyorsun?» demişti. İnsan kendi malını çalar mı?

O yıllarda inşaat demiri, çimento, çivi karaborsa malı idi. Şantiyenin bahçesine yığılı inşaat demirini görenler onları uzaydan gelen bir uçan daire gibi seyrederlerdi. Çimento, Sivas'tan gelirdi. Onları depoya koymayıp bahçeye yığdırsaydım uzaydan düşmüş göktaşı sanırlardı.

Bütün malzemeler ve demirbaşlar çok güvendiğim anbar memurunun zimmetinde ve sorumluluğundaydı. Hırsızlık, yolsuzluk yapmasın diye kendisine o günün şartlarına göre çok yüksek ücret öderdim. Kendisine güvenim sonsuzdu. Paraca tatmin edilen bir insanın yolsuzluk yapacağını, beni aldatacağını düşünemiyordum.

Şantiyede gece bekçisi de vardı. Fakat bekçilerin bekçilikten başka her işi yaptığını bilirsiniz. Bekçi yerine bostan korkuluğu diksem daha yararlı olurdu. Bunu bildiğim için şantiyeye bir anadan doğma iki köpek yavrusu almıştım. İkinci Dünya Savaşının o korkunç günlerinde yavrunun birine Molotof, diğerine Stalin adını verdim. Molotofla Stalin büyüdü, bir aile doğdu. Mutlu yaşamlarının ve birleşmelerinin sonunda Molotof bol yavru kunnadı. Yavrulara dünyayı yöneten, harbi körükleyen devlet adamlarının adını taktım. Hitler'den Çörçil'e kadar hayvancıklar bir arada, dostça yaşayıp gidiyorlardı.

Sabah şantiyeye geldiğimde gazetelerde Hitler'in Stalingrat'ı kuşatıp halkı top ateşi, soğuk ve açlıkla kırdığını, yok ettiğini okurken dışarıda Hitler ile Stalin'in kıçkıça birleşip kaynamış, iki başlı, sekiz ayaklı bir yaratık gibi sabah keyfini sürdüklerini gülerek seyrederdim.

Namuslu olmak çok zor, akıllı adam işi değil, enayilik... Bir metreküp kum ve çakıla on değil, sekiz torba çimento konsa ne olur, kıyamet mi kopar? Tavan betonu mu çöker? Hem çökerse çöksün... Demir karaborsa, çimento öyle, kereste ateş pahası, çivi desen bulunmaz. Buna para dayanmaz, can da öyle... Borca battım gittim... İnşaatı tamamlayıp kat'i kabulünü yaptırdım, son istihkakımı, teminatımı aldım. Borçlarımı ödedim, çok şükür Allaha can borcumdan gayri borcum kalmadı. Genç bir mühendisim, parasızlık ne gam?...

Anam beni müteahhit olarak mı doğurdu? İstanbul'a gidip bir şirkette görev almaya karar verdim.

Trenin ikinci mevki kompartımanındayım. Müteahhit iken uçakla giderdim. Kendimi attan inip eşeğe binmiş sandım. Kompartımanda altı yolcuyuz, kaynaşmış bir kitle... Şimdiki otobüs yolculuğu da iş mi? İnsanın yanındaki yolcu ile iki lâf etmeye zaman kalmıyor, otobüs duruyor, yarım saat yemek molası, yine yol, arkasından ihtiyaç molası, sona doğru sümkürme molası... Âşık Mahzuni'nin feryat figan içinde dönen bandı da cabası...

Kitleyi oluşturan yolculardan biri bizim kentten Edirne'ye atanan bir polis memuru imiş. Geveze mi geveze... Anlattığına göre bizim şehri haraca bağlamış, neler yapmış neler?... Adam sağlama ellibinlik olmalı. O yılların düşünülebilen zenginlik ölçüsü o miktarlarda...

Ulukışla istasyonunda tren durdu, satıcıların uzattığı kellelerden birini aldım. Hazırladığım kelleye dâvetsiz buyuran polis memuru en büyük vurgunu anlatıyor: «Abi, bizim mıntıkada Şehir Oteli inşaatı vardı, şantiyede dağ gibi demir yığılıydı, inşaatın anbarcısı Kadir'le anlaşmıştım. Her gece tek atlı naylon arabayla demir yürütüyorduk. Sonra karaborsada mektep... Müteahhidin anasını belledik, herifi iflâs ettirdik...»

Polis, kelleden fırt diye çıkardığı göz'ü pidenin arasına yerleştirdi, üzerine kimyon serpip ağzına attı. Konuşmasına devam etti: «Yemeyenin malını yerler abi...»

K. Doğan BÜKE

ZEKİ

BAĞLILIK!

BU ANAYASA İLE DEVLET İDARE EDİLMEZ

ANAYASA

BU KAFA İLE DEVLET İDARE EDİLMEZ

NE yapsam nafile. Saçlarımı Bethowen gibi uzattım. Sakalımı bir yılların ünlü Troçki'sine benzettim. Ceketimin kolundaki dirsek yerlerine yama biçiminde sansar kürkü geçirttim. Kot pantalon giyersem, hot sosyeteye girebilirim sandım. Olmadı.

Yakasız gömlek yaptırdım. Pabuçlarımın altına nalça taktırdım. Gürültü patırtı çıkararak belki geçerdik öteye. Kabul ederlerdi yüksek sosyeteye.

Hot sosyeteye insanı sokmuyorlar hot be hot. Demek çayırlardan yememiştik henüz yeterince ot. İsmimi duyurabilmek için kırmam gerekliydi büyükçe pot.

Bir yolunu buldum, Kulüp Boynuz'a üye oldum. Kimse yanıma sokulmuyordu. Bir süre tek başıma orada apıştım. Sonra birinin yakasına yapıştım:

— Bak lan buraya, dedim, benim sizlerden ne eksiğim var? Senin de iki kulağın var, benim de. Sizde de on parmak var, bende de. Sende de para cüzdanı var, bende de. Belki seninki tamtakır, bizim meşin nesnede bulunur

SOSYETİK OLMANIN ŞARTLARI

bir kaç nikel yada bakır. Söyle şu işin püf noktasını... Yoksa ağzını burnunu dağıtır, müzedeki yarım heykellere benzetirim.

Baktı kurtuluş yok. Kafam sık sık arıza yapan barajlar gibi bozulmuş. Sinirlerim melenj olmuş. Tepem atmış. Öfkeden sigorta tellerini eritmişim:

— Benden dur ırak. Hele yakamı bırak, dedi.

— Bırakması kolay, yeniden toparlaması da...

— Hot sosyeteye girmenin koşullarını açıklayacağım teker teker. O zaman senin de ağzını tatlandıracak şeker.

— Neymiş, söyle bilelim?

— İşe su ile girelim. Önce bir bardak Taşdelen iç de görelim.

Buz gibi suyu yuvarladım.

— Olmadı. Zehir bile olsa içtiğin bardağın dibinde sekizde biri kalacak! Yemek yerken tabağın dibine inmeyecek, kedilerin hissesini düşüneceksin. Viski şişesinin dibinde bile, dört parmak bakaya bırakmak şart.

— O mübareklerin en tatlı yeri de dibindedir.

— Sosyetikler için öyle değil. Tabak sıyırmak, içilenlerin dibine darı ekmek görgüsüzlük sayılır. Diyelim ki güzel bir kadını ayarladın. Ne yaparsın?

— Anlatırsam basın savcısı harekete geçer!

— Gördün mü ya? Bu kafa ile bizlere karışacaksın güya. Bir tablodur kadın. Seyrettin, okşadın. Öteye geçmek, sonuna dek içmek yok!

— Benden paso. Desene sosyete dediğin fasafiso!

— Bizde her şey yarıya kadardır. Çoğu zarar, azı karardır. Ömür şarabını bile dibine dek içmeyiz. Son günü bekleyip, ahrete göçmeyiz. Havagazı musluğunu açık bırakır, hap içer, şişenin içinde bakaya koyarak dünyadan geçeriz!

YİĞİTLİĞİN ONDA DOKUZU

BİZİM haylaz, her yıl borçlu geçe geçe son sınıfta çuvalladı nihayet. Şimdi okul dışından öğrenimini sürdürmek zorunda.

Ama son günlerde bütün gün ortalıkta görünmüyor, akşam üzerleri yorgun argın eve dönüyordu. Merak etmiştim. Nereye gidiyor, böyle bitkin nereden dönüyordu?

Bir sabah karşısına geçtim:

— Bütün gün ne yapıyorsun? İşe mi girdin yoksa? Çalışıyor musun?

— Kurslara devam ediyorum baba...

— Aferin. Başka türlü borçlarını ödeyemez, üniversiteye giremezdin...

— Bu kurs başka kurs monper... Okulla ilgisi yok...

— Allah... Allah... Açıkla bakalım. Radyo, televizyon tamircisi mi olacaksın? Rehberliğe, sekreterliğe mi heves ettin?...

— Judo, tekvando, karate dersi alıyorum.

Şaşırmıştım. Epeyce de kızmıştım:

— Ne işe yarar oğlum bunlar? diye bağırdım. Adam dövmesini, boğalar gibi sesler çıkarmasını öğrenirsen eline ne geçecek?

— Sinemalara gitmiyor, film seyretmiyorsun ki bilesin. Günümüzde her şey yumrukla hallediliyor. Kadın, şöhret, para güçlünün artık. Pısırıklar sadece hava alıyorlar.

Diyelim ki nişanlandım. Gaco kolumda, gidiyorum yolumda. Biri peydahlandı solumda. Seksi bakışlar fırlatıyor, kıza lâf atıyor. Kopmak üzere zemberek. Ne yapmam gerek?...

— Hemen polise şikâyet...

— Eski kuşak öyle yapardı, bu durumla karşılaşsaydı şayet. Ya sabır çeke çeke bırakmazlardı okunmamış âyet. Judo bilene zabıta gerekmez. Bir yumruk indirdim mi, kafasından yerlere dökülür kırmızı pekmez!

— Demek kursta bunları öğretiyorlar ha?

— Bitmedi daha. Filtreli sigara almak için kuyruğa girersiniz siz...

— Tekvandocunun güçlüdür kolu. Ne kuyruk dinler, ne buyruk. Attın mı midelere tekmeyi, çabucak bulursun gişeyi.

— Medenî insan böyle yapar mı evlâdım?

— Medeniyet Medine'de kaldı. Aya çıkıldı, eski kurallar tümden yıkıldı. Geçenlerde Diskoda garson kafamı bozdu. Getirdiği votka değil, gazozdu. Hemen karate notlarımı karıştırdım. Yirmiüçüncü dersi uygulayarak andavallıyı yere yapıştırdım.

— İyi ama ya karşındaki de kursa gitmişse, yumruklarını eğitmişse?...

— Ders otuz, fasıl beş: «Baktın ki karşındaki de usta, senden geri kalmıyor bu hususta. En uygun davranış kapıyı açmaktır, yiğitliğin onda dokuzu kaçmaktır!»

YURTTA HAVA

TAHMİNLERE göre hava bugün önceleri sisli, daha sonra kalorifer dumanlarının etkisiyle isli, akşama doğru güzel kadınlar gibi kaprisli geçecektir.

Rüzgârlar yoğunlaşacak, rutubetten sütler yoğurtlaşacak, yağmur yağmazsa, musluklardaki ıslık sesleri artacaktır. Dükkânların bulunduğu bölgelerde yoğun sis nedeniyle fiyat etiketleri gözlerden olacaktır ırak, bekleme faturayı cüzdanında ne varsa, kasaya bırak.

Gecekondu semtleri yağıştan dönerlerken deryaya, apartmanlar yine hasret kalacaklardır bir yudum suya.

Gök gürültüsünden önce radyolar keseceklerdir yayını. Arkadan televizyon alacaktır payını. Herkes şaşkına dönecek, elektrikler sönecek, iki bulut yüzünden şehirler köye dönecektir.

Isı onbeş derece düşecek, bu yüzden fırınlardaki ekmekler deve hamurundan farksız hale gelecektir.

Don ihtimali bulunduğundan hanımların mini etek giymemeleri, en iyisi pantalonla dolaşmaları tavsiye olunur. Deniz kaba dalgalı olacağından zarif ve ince kişilerin Kordonboylarında dolaşmak huyundan vaz geçmeleri gerekir. Deniz sıcaklığı artacak, oltasız balık tutulacaktır.

Bitti raporumuz. Allaha emanet olunuz.

FAL

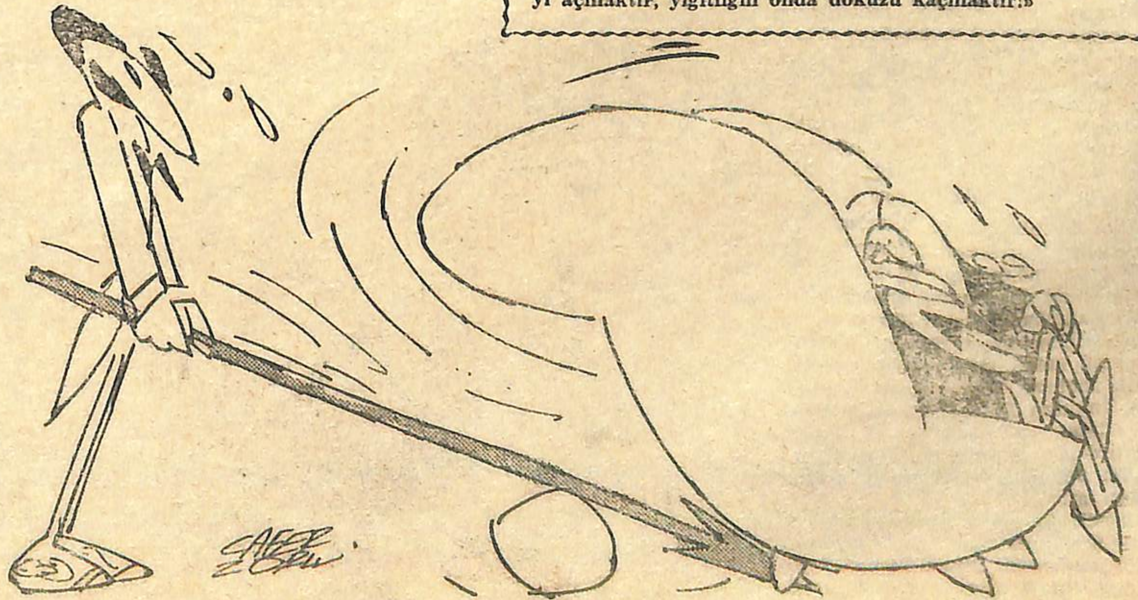
AYI BURCU :

Burcun ayı
Cüzdanın dolu
Bırak tenha yolu
Önüne çıkabilir
Bir kabadayı
«Sökül» diyerek parayı.

KOÇ BURCU :

Burcun koç
Araban Doç
Vizen yok
Otonu servise sok
Bozuk frenle atma fink
Karşında olabilir
Bugün trafik.

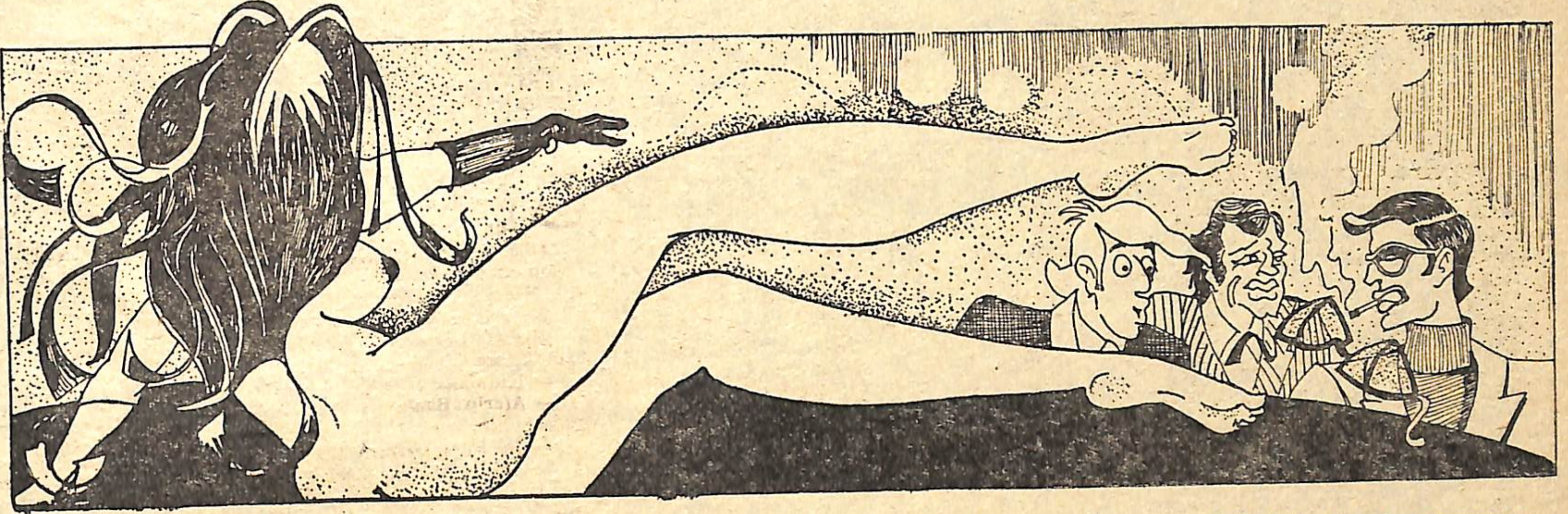
B. E.

Yazısız

FİGÜRANIN AŞKI

Yazan Mukadder Özakman
Çizen Orhan Özdemir

Göğsünü kapatıyor, okşayarak açıyor,
Bütün seks zehirini erkeklere saçıyor.

Yusyuvarlak göğüsler oynuyor diri diri,
Fıldır fıldır dönüyor Figüran'ın gözleri.

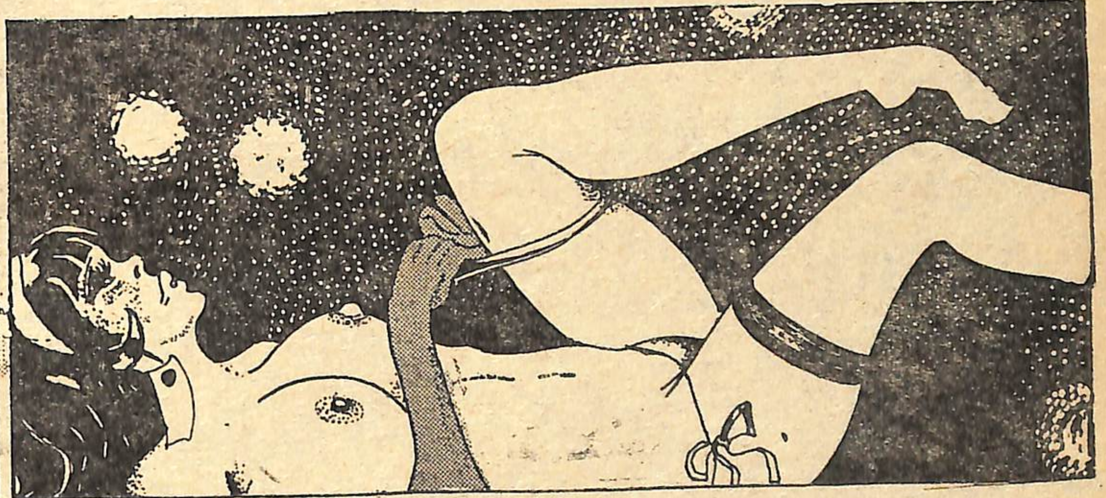
Figüranlar, işçiler yerinde erimekte,
Vamp kadın bir eliyle sütyeni çevirmekte.

Jönün tam gözlerine seksî bir bakış attı,
Sütyenini sallayıp jön'e doğru fırlattı.

Sütyen tam jönümüzün düşerken omuzuna,
Vamp kadın dönüyordu Antalya'nın muzuna.

Kadının göğüsleri şu anda apaçıktı;
Bu çıldırtan göğüsler böyle meydana çıktı.

Kadının göğüsleri bağırır avaz avaz,
Figüran'la Belmondo yutkundu oldu boğaz.

Parmağıyla okşuyor memesinin ucunu,
Sonra top tutar gibi sıkıyor avucunu.

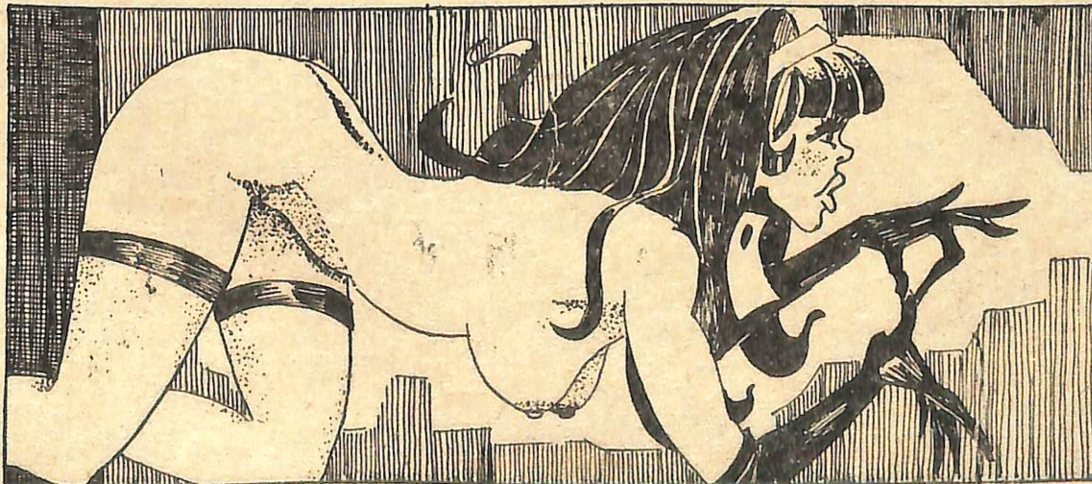
KÜLOT

Siyah eldivenleri ak tende geziniyor,
Elleri yavaş yavaş külotuna iniyor.

Külotu çıkarırsa hesap versin sansüre;
Film vizyona girmeden bekletilir bir süre.

Vamp kadın çözüverdi külotunun bağını,
Bu hareket eritti yüreklerin yağını.

Biraz sonra vamp kadın külotu da atacak,
Figüranlar, işçiler o an hapı yutacak.

Vamp kadın bir eliyle önünü kapatıyor,
Diğerini sallayıp külotu da atıyor.

Ellerinde kalmıştır iki siyah eldiven,
Biriyle kapatıyor diğeriyle açarken.

ELDİVENLER

Vamp kadın yavaş yavaş oturdu iskemleye,
Biraz sonra anlarız oturduğunu neye...

Kadın eldiveninin tekini çıkarıyor,
Salondaki heyecan son haddine varıyor.

Eldivenli elini uzatmıştır önüne,
Böylece son teki de çıkaracaktır gene.

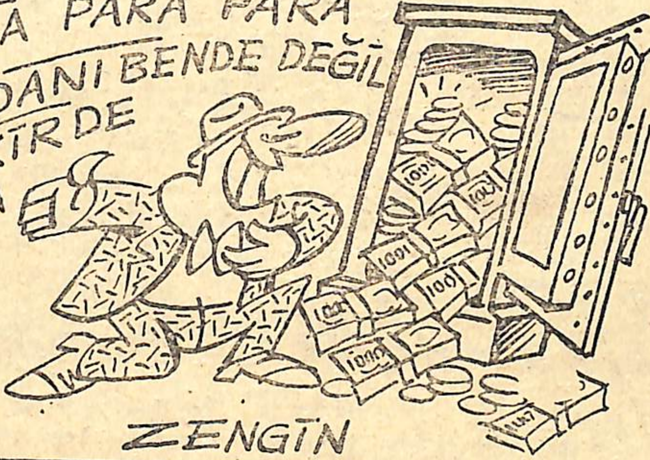
Eldiveni çekerken önünü de gizliyor,
Yönetmenden işçiye herkes onu izliyor.

(Devamı gelecek sayıda)

GEÇTİ VAADLERLE ÖMRÜM..
DÜNDEN BETER OLDUM BUGÜN

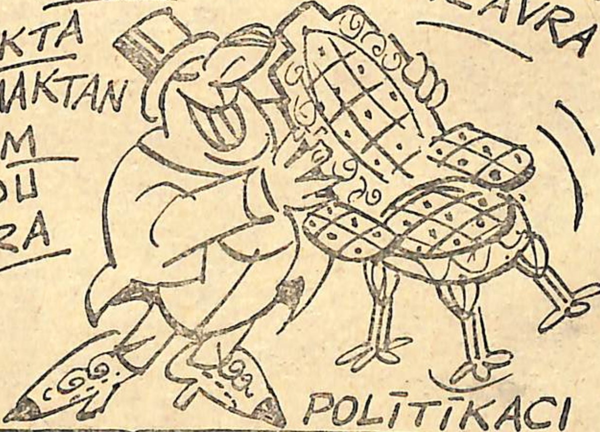
NE DEDİLER

FAKİR

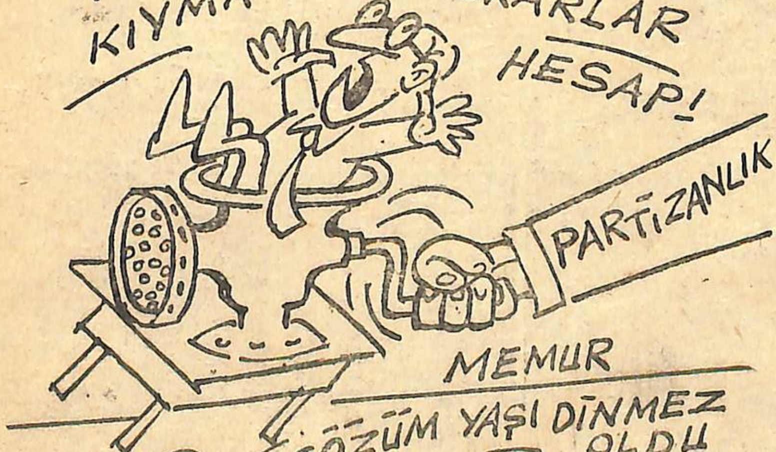

ZENGİN

PALAVRA PALAVRA PALAVRA

POLİTİKACI

MEMUR

GÖZÜM YAŞI DİNMEZ
OLDU
OCAĞIMIZ TÜTMEZ,
EVE BİR GRAM ET
GİRMEZ OLDU!

EV KADINI

–MAYDONOZLARI
GÜZEL VAZİYETTE
DOĞRUYOR..
BALIKLARI
DİZİYOR
GÜZEL BİR
VAZİYETTE..
ÜSTÜNE
YAĞ VE
HARDAL
GÜZEL BİR
VAZİYETTE SÜRÜYOR...

BİRİNCİ SINIF
LOKANTA
NEFİS YEMEKLER

yeme de yanında ya...

–ŞARAPLI TAVUĞUMU BAKALIM NASIL
BULACAKSIN.. BEĞENECEK MİSİN?

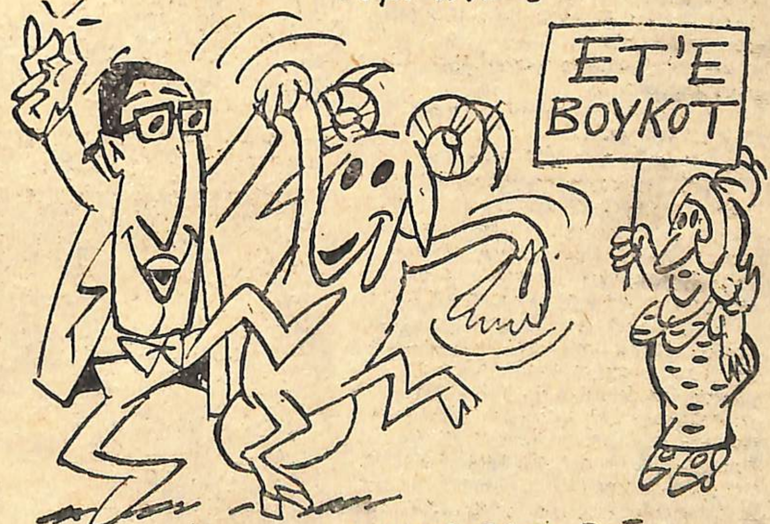

BU ANAHTAR HİÇ BİR İŞ KAPISINI AÇMAZ!

ET BOYKOTUNA KOÇ PARTİSİ NASIL SEVİNMEZ, ŞENLİK YAPMAZ?..

TÜRKEŞ'İN ÜÇ HİLAL-İ BİR İŞE YARAMAZ, DİLENCİYE VERSE ALMAZ. BU PARTİ AMBLEMLERİ O HALDE NE İFADE EDER, NEYE YARAR?

ZEKİ

DERTSİZ, tasasız olabilmek kimin haddine; benim de Tanrının bir kulu olarak kendime göre sorunlarım var haliyle. Bilmem, siz böylesi sorunları ne zaman ele alır, kafanızda çözüm arama, ya da kördüğüm yapma sevdasına düşersiniz. Benim için en ideal yer sokaktır. Yürürken her adımda coşkulu, erinçli bir yürek taşırım. Satranç tablasındaki piyonlar, filler, atler, atlar ve kaleler durmadan yer değiştirir. Vezirle şaha gelince. Onlara pek dokunmam.

İşte, yağışlı bir günün akşamında piyonların ikisini öne sürmüş, köşedeki büfeden bir ufak rakı, yanına birkaç öte beri alıp evin yolunu tutmuştum. Ne vardı evde? Bekâr evi. İkinci kadehten sonra pencereye koşup karanlığı mı izleyecektim. Yok canım... Şöyle uzatmalıydı yolu... Ve eve yaklaşmamı önleyecek ikinci aralığa saparken omuzuna şiddetli bir darbe yedim.

Çarpan tanımadığım bir kadındı. Üzerindeki ısmarlama giysi tuhaf, şaşkın yüzünden önce dikkati çekiyordu. Saygınlığım tuttu, hemen özür diledim. Baktı baktı, hafifçe gülümseyip kenara çekildi. Yoluma devam ettim.

Köşede ikinci aralık. Bir sokağın yarısından sonra evin yolu. Döneceğim dönmesine de karşıma çıkan, burun buruna gelip donup kaldığım yine bana çarpan kadın değil mi? Eh, bu kadar kalabalık bir kentte böylesine tesadüfler pek olağan sayılmaz ama, henüz daracık bir semtin sokaklarında sayılırız. Bu kez gözgöze, nedir bu başımıza gelen der gibi bakıştık, gülüştük. O yoluna, ben yoluma...

Sokağın ortasında bir kulübeciğin önünde gazeteler sergilenmişti. Uzandım, tam çekeceğim gazeteyi, benden önce başka bir el sahiplendi. Baktım, kim dersiniz? Bir türlü tesadüfün peşimizi bırakmak istemediği o kadın. Hani piyonlar gitmiş, yavaş yavaş atlara sıra gelir olmuştu ya, kafamdaki o rahat köşe çoktan karışmıştı. Alttan üste, üstten alta süzüş ve gelip göz bebeklerinde takılış. Valla hoşuma gitmeye başladı. Derken kadın beklemediğim bir çıkış yaptı:

«— Beni izlemeye utanmıyor musun kardeşim?»

«— Ben mi?» demişim hayretle.

«— Evet sen...» dedi. «Yarım saattir kurtulamadım elinizden.»

Evet, gazeteye önce uzanan ben değil, o olmalı. Hay canına, gördüğümü bile ters yorumlayan bir dalgınlık içersine düşüyorum da bunu bile anlayacak durumda değilim. N'aparsın, özür dilemekten kolay ne var? Nezaket tebessümünü, sabırlı, olgun davranışını görüp biraz daha ezilerek kaçar gibi ana caddeye koştum. Nereden esti de daldım şu ara sokaklara diyordum. Az daha karakolluk olacaktım. Kim inanırdı senin dalgınlığına, olmayacak saçma sapan oyununa...

İşte, her önünden geçişimde birkaç saniye durup göz atmadan geçemediğim mağaza. Vitrinin sol bölümünde yeni bir şeyler vardı. Eldivenler... Parmaklarımın soğukluğu artıverdi sanki. Yünün sargın sıcaklığı parmaklarımın ucuna kadar yayılmış da rahatlamışım gibi... Ama, o ne? Tam yanıbaşımda ve gözlerini vitrine değil dosdoğru bana çevirmiş. Sert, acımasız, dokunsan küfürü basacak cinsten iri iri gözler. O kadın... O kadın...

Işıklı görünümden kenara çekilmiş, iki adım atmıştım ki kadın da ayrıldı vitrinin önünden. Yan dönüp baktım, peşimde. Geldi geldi, kulağımın dibine:

«— Bir kadını izlemek nasıl olurmuş göstereceğim sana!...» dedi.

Anlatamamıştım neyin nasıl olduğunu diyordum. Öyle ya, benim gibi garip huylu bir adamın ne gariplikleri olduğunu sokaktaki bir yabancı kadın nereden bilecekti?

«— Bakın...» dedim. «İnanın bir yanlışlık oldu. Sizi rahatsız etmeyi hiç düşünmedim. İyi geceler...»

Artık attığım adımdan emindim. Birkaç kişiye çarpmak pahasına, oradaki zor durumdan kurtulup kalabalığa karışmak için acele ettim. On, onbeş metre kadar gitmiştim ki tam yanıbaşımda yürürken gördüm onu. Adımlarımız bile aynı ve o pis, o düşman bakışlar. Durduğumu görünce:

«— Yürü ahlâksız herif...» dedi. «Yaptıklarını yanına bırakır mıyım sanıyorsun? Sokak şövalyesi seni...»

«— Ben... Ben ne yaptım sana?»

«— Önce omuzla tecavüz. Sonra elle sarkıntılık. Daha sonra o tür sözlerle sarkıntılık. Ve arkama düşüp gözlerinle her bi haltı yiyiş...»

«— Demiştim size. Dalgınım. Kör gibi bakarım. Ellerime gelince. Nasıl olur da...»

«— Herkes sizin gibi kör değil. Hangi kadın olsa, benim canımın yandığı gibi canı yansa, cehennemin dibine gitseniz namusu için sizin yakanıza yapışır, peşinizi bırakmaz...»

«— Olan oldu diyelim. Bakın, yorulmuşsunuz, gelin şurada dinlenelim...»

«— Sokaklarda yitirilecek zamanım yok benim. Hele seninle ha...»

«— Ne olacak **peki?»**

«— Görürsün...»

Bekliyor öyle. Bâri ben yürüyeyim dedim, yürüdüm. Peşimde... Çattık ki ne çattık. Belki, az sonra cayar kararından, basar gider diyordum. Hayır, gölgem olup çıkmıştı.

Kötü ihtimaller... Piyonlar, iki at ve şimdi de iki fil. Kaleler bile sallantıda. Polis, sorgu sorgu, parmaklık arkasında saatler, belki de günler. Durup dururken belâya çatmak diye buna derler her halde. Çattık ki ne çattık.

Koca kent bir avuç mahalleden ibaret. Nereye gidebilirim ki? Gelmişim evimin kapısına. Başka gidecek yer mi yoktu? Sığınak, kurtarıcı dört duvarım. Kapıyı açmamla içeriye girmem bir oldu. Elimde olmadan kilitledim. Oh, kurtuldum çirkeften. Neydi o yahu? Kime söylesem inanmaz. Üstelik alay konusu bile olurum. Çok şükür... Evet, ne oluyorsa şu alkolün yüzünden. İki fırt çekip aklımı başıma toparlamam gerek. Radyo, iyi bir şarkı... Su, bardak, nihayet boğazımdan akıp giden hayat yudumu. Ohh...

Kapı... Acaba? Olamaz. Bu kadarına cesaret edemez. Ederse... Polisi alıp gelmişse. Gidip açmak zorundayım. Açıyorum... O, tam karşımda. Yine delici bakışları üzerimde. Bu kez ayağı ile aralık duran kapıyı daha da açtı, girdi içeriye. Elleri belinde, emredici bir boyun kaldırışla:

«— Kapat kapıyı, üşüyorum...» dedi. «Şimdi hesap vereceksin bana.»

Bu ne yürek, bu ne denli hesaptır derken:

«— Anlamıştım zaten...» dedi. «Sokakta ayakta duracak halde değildin. Keşin, sarhoşun birisin sen.»

«— Yoo...» dedim. «Akşamcıyım. Akşamdan akşama, o da birkaç kadeh...»

«— Soğuk burası. Doğru, ısınmak için alkol en iyisi...»

Teklifsiz doldurdu rakıdan. Kana kana içti:

«— Bekârsın, tek odada kalıyorsun, orta halli bir memursun, parasızlıktan evlenemiyorsun, kazancın ancak seni doyuruyor ve işte her şeyini öğrenmiş olarak burada bulunuyorum.»

«— Nereden, kimden öğrendiniz?»

«— Karakoldaki sabıka dosyandan...»

Kızardığımı, karşı çıkacak olduğumu farkedince devam etti:

«— Hiç de fena değilmiş burası. Isındım sahiden. Ya sen?»

Benim cevabımı beklemedi. Üzerindekileri tek tek atmaya başladı:

«— Ne yapacağım biliyor musun? Soyunup... İşte böyle, sonra avazım çıktığı kadar imdat diye bağırıp herkesi buraya toplayacağım. Bana oyun edersin öyle mi? Gör şimdi...»

Dediğini yaptı. Ama, nedense artık o bulanık havadan sıyrılmıştım. Karşımda güzel, çıplak, tatlı bir kadın vardı. Numaraya numara dedim. Kafamdaki satranç tahtasında Vezir titriyordu. Devrilmek üzereydi ve devrildi.

«— Sakın bağırayım falan deme, sonra...» dememe kalmadı, sanki ben onu engelledim, o da kurtulmak istedi, kurtulamadı. Şah... Şah zor durumda. Tek başına kazanmanın savaşını verecek. Zorunlu buna ve her şey buna bağlı...

Şah'ı mat olmaktan kurtardım. Başarılı onaltı hamle sonunda pata kaldık. Sonunda gülebildi, ben de zaferin sarhoşluğu ile mutluyum. Nereden nereye... Durup dururken:

«— Senin için biraz saftır, ama iyi çocuktur dedi...»

«— Kim?» demişim.

«— Arkadaşın Behçet...»

«— Behçet... Evet arkadaşım. Yoksa o mu gönderdi seni?»

«— Çalıştığın yeri, adresi, kim, nasıl bir insan olduğunu ondan öğrendik. Fakat, devamı bize ait.»

Satranç tahtasında Şah'ı bile yerinde tutamıyordum. Tüm taşlar birbirinin üzerine yığılıyor, sarhoş gibi kalkamıyorlardı.

«— Neyse, artık açıklama yapmalıyım...» dedi. «Devir eski devir değil. Müşterinin ayağına gelmesini beklemek kuralı değişmeli artık dedik. Tanışmadığımız, kim olduğunu bilmediğimiz kimselerle karşılaşmaktansa, böyle sağlam kimselerle ilişki kurmak en iyisi...»

«— Behçet mi var işin içinde?»

«— Bırak Behçet'i artık. O da senin gibi müşterimiz.»

— Madem uyuyacaktın traş olmadan önce söyleyemez miydin?!.

«— Ben mi müşteriyim?»

«— Evet. Aylığına göre... Üç günde, haftada, onbeşte veya özel pazarlıklı tarife ile istediğin zaman buraya gelebilirim. Benden bıkarsan çeşnisi bol... Anladın mı?»

«— Anlamasına anladım. Ama, ya o yol boyu yaptıkların?»

«— Taktik. Kendimi tanıtmadan gelip kapını çalsaydım iş bu kadar hızlı yürümez, belki sonuca gidemezdik...»

«— Ticari bir taktik...»

«— Evet. Bu ilk mutluluk dersimiz eşantiyon faslından, ücretsiz. Al bakalım şu listeyi. Gün hesabıyla tercihini yap, hangisini seçersen yarın telefon edersin, olup biter.»

Giyindi, sigarasını yaktı, rakısından iki yudum daha çekti, kapıya yöneldi:

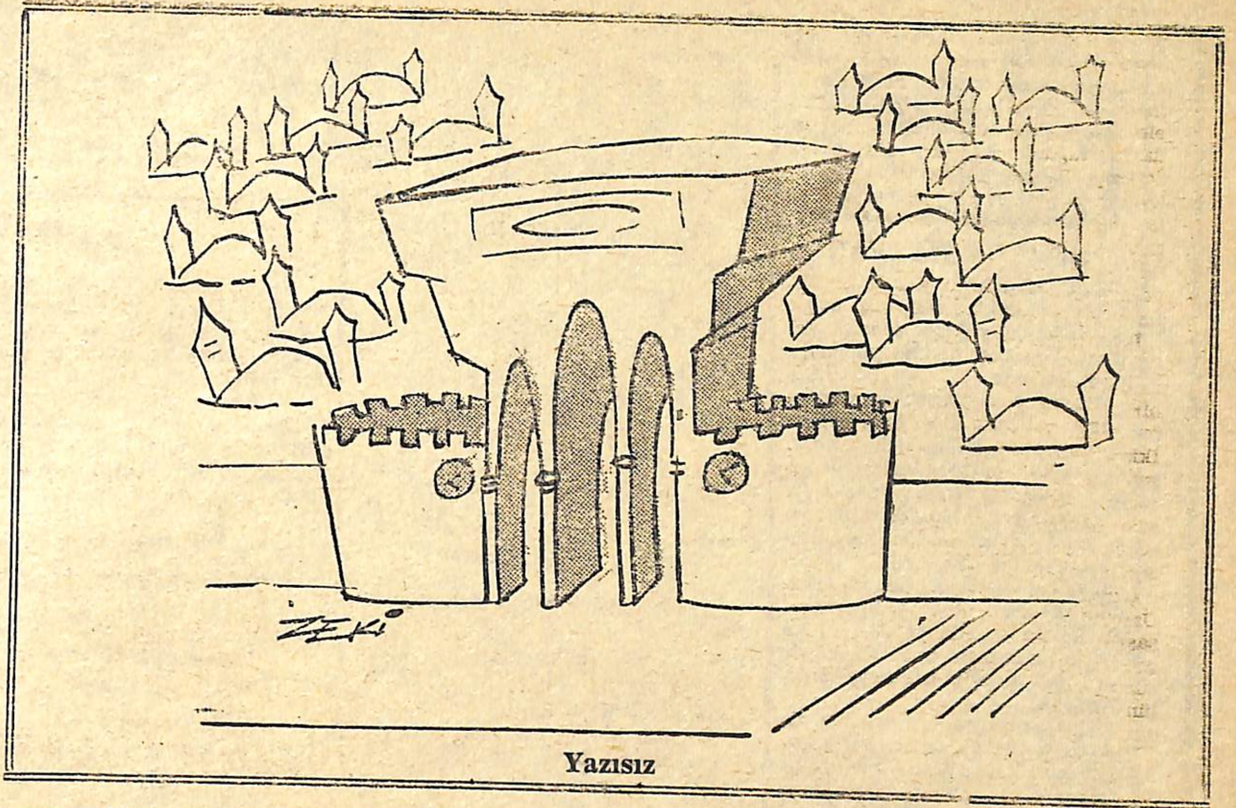
«— Kalmak isterdim biraz daha ama, anlarsın ya, bizim zamanımız değerlidir. Hoşça kal...»

Üç gün, bir hafta, onbeş gün... Aylık ücret tutarı, taksit, bono, teminat... Ve boynu bükük kalmış Şah.

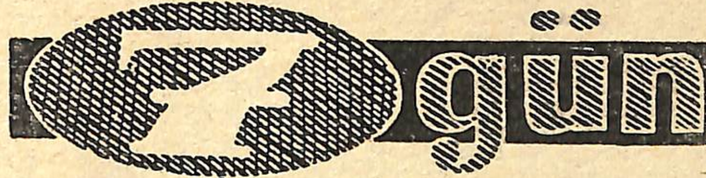
Birden gülmem tuttu. Bana «saftır» diyen Behçet'e kızacağıma gülmeye başladım.

«— Hay sen sağolasın, sen var olasın arkadaşım...» diye saatlerce kulaklarını çınlattım.

Nurettin TÜRKER

Yazısız

PAZARTESİ :

Gide gide

Bomba ile banka soygunu...
Silâh ile banka soygunu...
Sahte senetle banka soygunu.

Soygun yöntemlerine bir yenisi daha eklendi son günlerde:

Mektupla banka soygunu!

Bu sonuncusu, zahmetsiz olduğu kadar da masrafsız bir şey. Elinize geçen herhangi bir kâğıt parçasına, «Bana lûtfen 50 bin lira veriniz» yazacaksınız, vezneye uzatıp paranızı alacaksınız! Ellibin deyişimiz sözgelişi hani. Altmışbin yazın, altmışbin versinler, yüzbin yazın, yüzbin versinler.

İster misiniz yarının soyguncuları bankaya kadar gelmeye de üşenip, «Babamın selâmı var, şu kadar para istiyor» diye veznedara çocuklarıyla haber iletsinler!

SALI :

Boş durmaktan iyidir

Turizm Bakanı Lütfü Tokoğlu, Turizm Bankası'nın ambleminde orak-çekiç bulmuş!

Bu büyük kâşifi basınımız doladı mı diline! Kurtulabilirsen kurtul!

Oysa ne var bunda anam babam?... Adı geçen kuruluşun kasasında para bulacak değildi ya adam. İş deseniz işler durmuş, yatırım deseniz yatırımlar durmuş. Maaşını hak etmiş olmak için, arkadaşları devlet kadrolarında komünist ararken o da, bakanlığına bağlı bankanın ambleminde gizlenen orak-çekici bulmuş!

ÇARŞAMBA :

Açıklık gerek

Batı Almanya, Türkiye'den top istiyormuş.

Gönderelim ama, hangi tür top istiyorlar acaba?

Bilindiği gibi topun sporda kullanılanı var, savaşta kullanılanı var. Ticarette kullanılanı var, siyasette kullanılanı var.

Savaş toplarından bazıları, uçaksavar, sahra topu, obüs, havan...

Siyasal toplarımız, Demirel, Türkeş, Erbakan!

Hangisi isteniyor acaba?

PERŞEMBE :

Kapalı gişe

İspanya'da insan haklarına dayalı demokratik bir düzen kurulmasından yana olanların çıkardıkları iç karışıklık sürüp giderken, hükûmet karşı saldırıya geçti.

Başladı grevci avına! Grevdeki posta işçilerini askere aldı. O yetmedi, grevci demiryolu işçilerini askere aldı.

İnsanın aklına hemen, «Neden cezaevine değil de askere alınıyorlar?» diye bir soru takılıyor değil mi? Biz de öyle düşünüyorduk ya, sorduk, soruşturduk ki ne görelim? Cezaevlerinde topu topu elli kişilik boşluk kalmış, yetkililer oraya da 100 sendika liderini almış!

CUMA :

O günden bugüne

Kahramanmaraş'ta 10 bin yıllık bir fil iskeletinin daha bulunması üzerine açıklama yapan bir bilim adamımız şöyle söylüyor:

«Binlerce yıl önce Anadolu'da filler yaşıyordu.»

Eee, dünyamız hızla değişiyor elbet.

Yalnızca fil mi?... Binlerce yıl önce Anadolumuzda çeşitli uygarlıklar vardı. Bolluk vardı, bereket vardı, güler yüzlü insanlar vardı.

Gel zaman git zaman uygarlıklar bir bir silindi, bereketin yerini kuraklık aldı, bolluğun yerini kıtlık aldı, umudun yerini endişe aldı.

Ve filelrin bile dayanamayıp 10 bin yıl önce tüydükleri yörede, hâlâ sabırla bekleyen cefakâr halkımız kaldı!

CUMARTESİ :

Kış Olimpiyatları

«1 milyon memur fiyatlara yetişmeye çalışıyor!»

«Onbinlerce emekli, kiralara yetişmeye çalışıyor!»

«36 liraya çıkan zeytin, et fiyatlarına yetişmeye çalışıyor!»

Bu böylece sürüp gider. Her zaman olduğu gibi sonunda ilk üç sırayı karaborsa, zam ve konut sorunu alır...

Vatandaş Memet klâsman dışı kalır!

PAZAR :

Başladığımız gibi

Başladığımız konuyla bağlayalım Yedi Gün'ümüzü.

Adamın bayan veznedara uzattığı çek yada senet değil, basbayağı bir pusula.

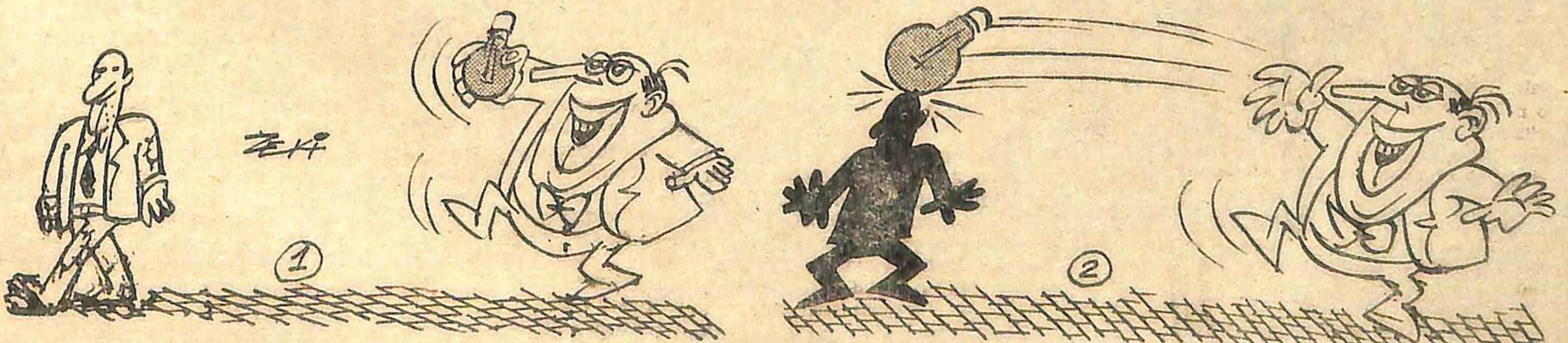
Ellibin lira, birkaç sözcüklük rica üzerine verilir mi? Verilir elbet.

Bayan veznedar ortamı şöyle bir gözünün önüne getirdi ki, her yönüyle uygun.

Mektupla öğrenim başladığına göre, gün gelip başlayacaktı pusulayla soygun!

Vedat SAYGEL

— Elektriğe yapılacak yüzde kırk zam fakir vatandaşı zor durumda bırakacak. —

Demirel — Hayatı ucuzlattık diye (attığımın) resmidir!

OKUL SIRALARINDAN YANKILAR

GERÇEK HAYVAN

Yatılı okullarda yaz çalışmaları olur. Gündüz tarla, bağ, bahçe işlerinde çalıştıktan sonra, akşamları serbest okuma çalışmaları düzenlenir.

Akşam yemeğinden sonraki okuma saatinde idik. Ama herkes yorgun argın olduğu için bu saati okumak yerine, birbiriyle şakalaşmakla geçirmeye bakıyordu.

Köşede kendi halinde oturmakta olan bir arkadaşla şakalaşmak istedik. Yanımdaki «Hayvan» diye bağırıyor, ben de arkadan «Ethem» diye ekliyordum. Böylelikle köşede kendi halinde oturan arkadaşın ismini pek de iyi olmayan bir kelimeyle niteliyorduk.

Öyle dalmışız ki, sesimiz de perde perde çoğalmış. Bir süreden beri dışarıdan bizi dinlemekte olan nöbetçi öğretmeni Remzi bey (Kafa Remzi) içeri girdi. En çok onun sözünden etkilenmiş olmalı ki yanımdaki arkadaşı biraz okşadı. Sonra baktı ki arkadaşımın önünde açılmış bir kitap yok. Taşı gediğine koyuverdi hemen:

— Gerçek hayvan sensin ya, hani senin önünde otun, samanın, yemin? Ne yiyorsun, ne otluyorsun sen?

Aydın İLKKAN
Uçobalar Köyü öğretmeni
Boğazlıyan/YOZGAT

YAŞ

Cengiz'le matematik ödevi hakkında konuşuyorduk:

— Cengiz, övdüğün şu ödevine bir bakayım, dedim.

— Al da bak... Nasıl? Fiyakası yerinde mi?

— Bu ödevin biraz yaş.

— Ne biçim mürekkepmiş, Amma da kurumazmış... demesin mi?!.

Benden bir kahkaha koptu. Gülmekte haklıydım. Çünkü ben kendisine ödevinin iyi olmadığını belirtmek istemiştim.

Mehmet HAMEŞ
Yeni Mahalle Camii Sokak No: 25
Hassa/HATAY

(Behiç AK — İstanbul)

TUR ATIN

Göreviniz hayli zordur,
Tur atın beyler, tur atın
Tur atmada fayda vardır
Tur atın beyler, tur atın.
Aldırmayın yalvarışa
Boşverin yurtta barışa
Madem girdiniz yarışa
Tur atın beyler, tur atın.
Geçtiniz suyun başına
Boşverin ulus işine
Her gün kaşına kaşına
Tur atın beyler, tur atın.
Tur adedi yükseliyor
Günde bir fidan ölüyor!
Ülkeden sesler geliyor
Tur atın beyler, tur atın.
Dünyada yalnız kalındı
İtibarımız silindi
Çaresi turda bulundu
Tur atın beyler, tur atın.
Bütün meclislerden sorun
Dünyaya örnekler verin
Görülmemiş rekor kırın
Tur atın beyler, tur atın!
Mebus olan kimden korkar?
Dokunulmazlığımız var
Gelecek seçime kadar
Tur atın beyler, tur atın!
Sorunları rafa koyun
Önemi yok birkaç ayın
Ta.. sonsuza sürsün oyun
Tur atın beyler, tur atın!
Atınızı yorana dek
Sonunuzu görene dek
Halka hesap verene dek
Tur atın beyler, tur atın!

MÜRSEL MANAV
Temel Eğitim Yatılı Böl. Ok. Öğ.
İspir/ERZURUM

TRAFİK VE OTOBÜS

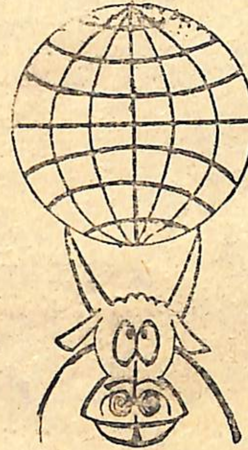
Trafik sıkışık, belediye otobüsü 15 dakikadır ilerlemiyordu. Otobüs de bir o kadar kalabalık, nefes almak bile güçtü.

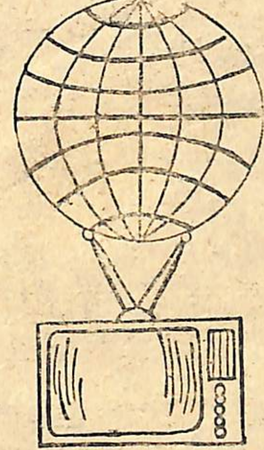
Herkes sıkışıklıktan ve kalabalıktan bunalmış durumda beklerken, elinde bir paket ve gazete olan orta yaşlı bir adam şoföre seslenerek:

— Bâri kapıyı açın da inelim... dedi.

Şoför kapıyı açınca otobüsün hemen hemen yarısı boşaldı, yürümeyi tercih etti. Ben de boşalan bir yere oturdum. Bir de ne görsem, şoföre «Kapıyı açın da inelim» diyen orta yaşlı adam yanımda oturmuş keyifle gazetesini okumuyor mu!?.

M. Emin ERTOĞLU
Bahariye Cad. Şair Lâtifi Sk. No: 73/4 — Kadıköy/İST.

Dün .... Bugün!

(Yaşar İMİŞ — 3460 Sokak No. A. Levent Mah. İZMİR)

OYALAYICI

Oğlunun top oynarken camı kırmasına sinirlenen baba, oğlunun elinden tutup camcıya gider. Camı alıp dönerken camcıya seslenir:

— Sizde, bizim veledi oyalayacak bir şey var mı?...

Camcı:

— Var efendim, der.

Çocuk sevinçle camcının yanına varır. Camcı masasının gözünden bir sapan çıkararak çocuğa uzatır.

Attilâ UÇAR
Kılıç Aslan Mah. Sivas Cad.
Damla Ap. 56/6 — KAYSERİ

AKILLI DELİ

İki deli ellerinde bir pilli fener ile gece dolaşmaya çıkmışlar. Biri feneri göğe doğru tutunca, fenerin ışığı karanlıkta, âdeta ince bir direk gibi görününce, diğeri:

— Arkadaş, bu ışık direğine çıkabilir misin? demiş.

Diğeri cevap vermiş:

— Çıkarım çıkmasına ama, sana güvenilmez, tam çıkınca tepesine, feneri söndürüverirsin...

M. Emin ERTOĞLU
Bahariye Cad. Şair Lâtifi Sk.
No: 73/4 — Kadıköy/İST.

NEZAKETİ MANİ

Arkadaşlar toplanmış, gırgır geçiyorduk. Her zaman takıldığımız Gafil Ali'ye, Sülük İrfan fena asılıyordu.

Gafil, epey dayandı şakaya. Bir an geldi kabardı:

— Bana bak Sülük, dedi. Ana avrat küfretmeye nezaketim mâni. Onun için sana mebus küfrü ediyorum... Anlarsın ya!... dedi.

Gündüz KUTLU
2. Okul Sk. No: 5/19 BANDIRMA

KAR TOPU

Dışarıda kar her tarafı beyaz bir çarşaf gibi örtmüştü. Küçük Şevki elinde kartopu ile odaya girdi. Sobanın yanına gitti. Hem elindeki kartopunu sobaya tutuyor, hem elini ısıtıyordu. Annesi sordu:

— Şevki, sobanın üstünde kartopu ile ne yapıyorsun?

Şevki:

— Anneciğim, dedi, kartopu çok ıslak da onu kurutuyorum.

O ZAMAN

Mahkeme salonu hıncahınç doluydu. Mahkemeyi izlemekte olan genç çift hem hâkimin verdiği kararı dinliyor, hem de kararın isabetli mi yoksa isabetsiz bir şekilde mi verildiğini tartışıyorlardı. Erkek:

— Bana göre adam haklı, dedi, karısını dostuyla yakaladığı için adamın yerinde olsam ben de öldürürdüm.

Kadın tuhaf tuhaf eşinin yüzüne baktı:

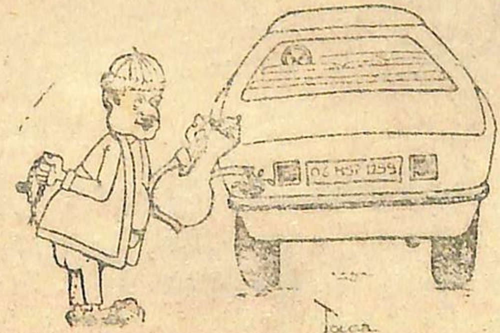
— O zaman beni de mi öldürürsün? dedi.

Yalçın KARAKAYA
İç Cebeci Erdem Sk No: 11/3
Cebeci/ANKARA

— Kartopu oynayalım mı sevgilim?!.

(Nuri BİLGİN — İst.)

Yazısız

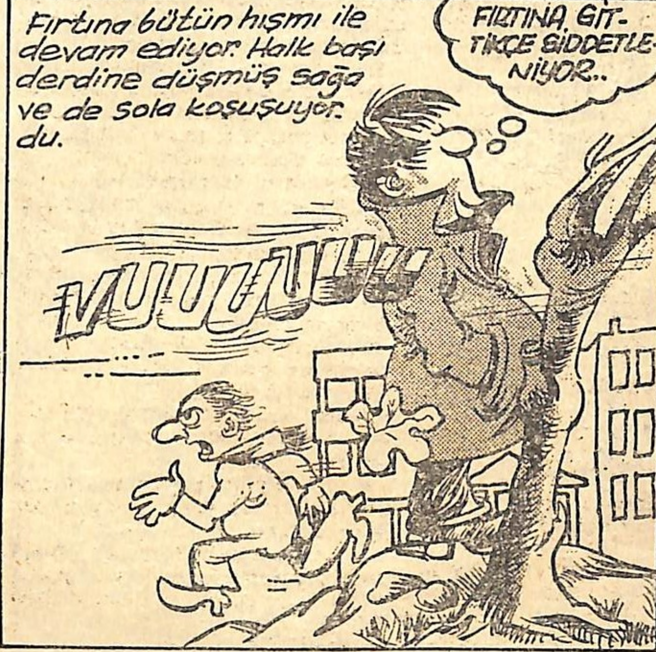
(H. Tolga ÖZÇELİK)

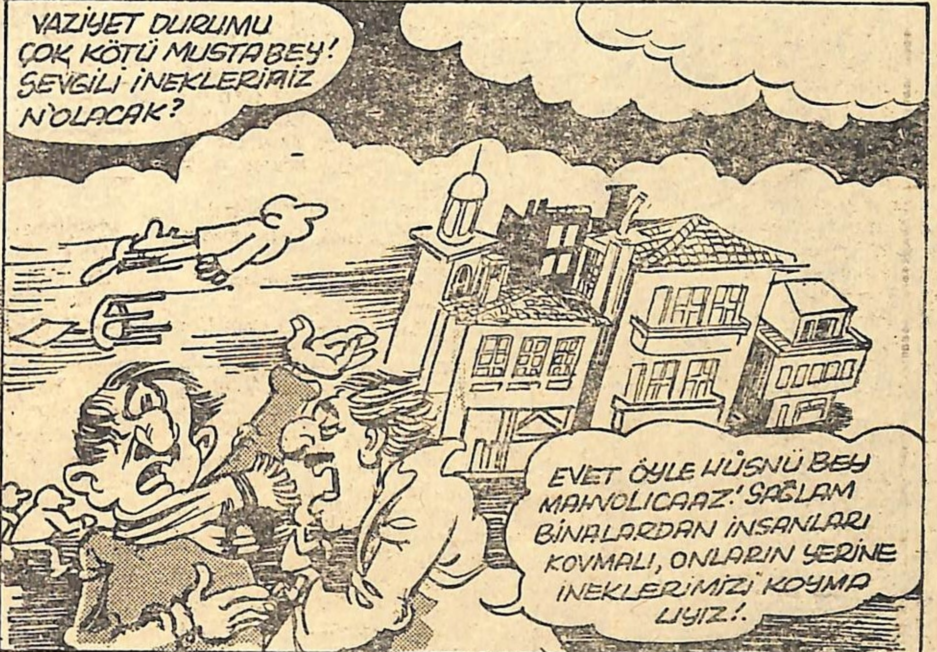
İBİŞ

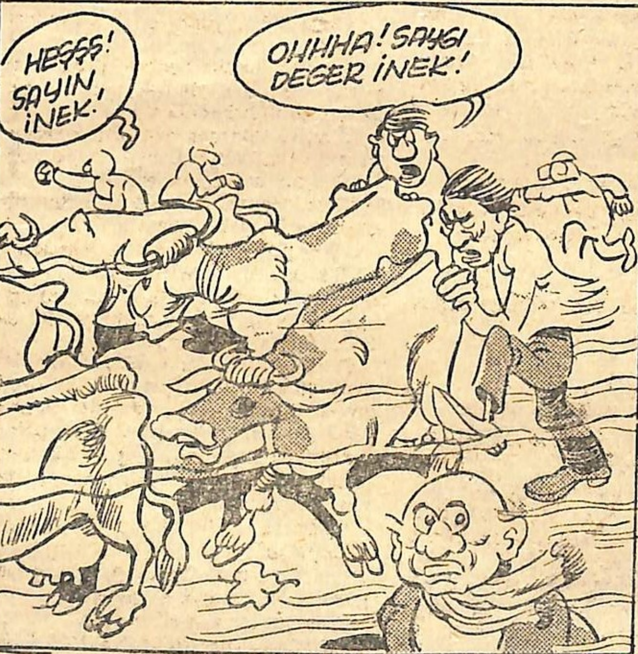
Bir garibin Öyküsü

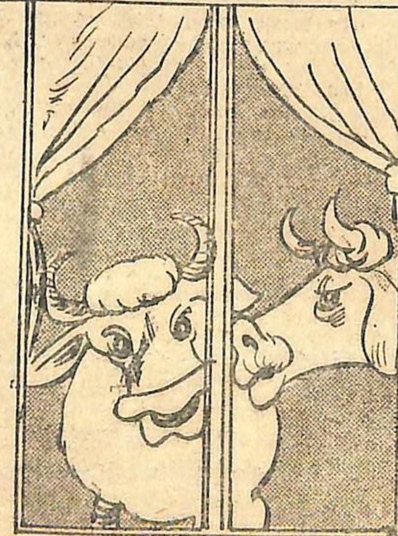
YAZAN-ÇİZEN
Aydın Aliustaoğlu

İnekler ibişin talimatı ile sağlam evlere yerleştirildi

Yozyürek destanı

Sulhi Dölek

Kapı gibi kapıcı

YOZYÜREK yolda yürürken, karşısına biri dikildi:

«Bir dakika arkadaş.»

«Ne istiyorsun?» diye sordu Yozyürek. «Dilenciysen param yok. Ülkücüysen, ben de öyleyim. Satıcıysan bir şey almıyorum. Alıcıysan satacak malım yok. Doktorsan hasta değilim. Hastaysan doktor değilim. Çekil yolumdan.»

«Dinle hele,» dedi adam.

«İşim var, beni oyalama.»

«Ne işin var?»

«Sana ne?» dedi Yozyürek. Karşısındakinin çelimsiz biri olduğuna dikkat etti ve ekledi. «Sana ne ulan?»

«Benim adım Bekir.»

«Ha, o zaman iş değişir. Baştan söyleseydin ya...» Suratını ekşitti. «Ne yapalım adın Bekir'se?»

«Nereye gidiyorsun? Ne var elindeki kesekâğıdında?»

Yozyürek, içine çamaşırlarını ve traş makinesini koyduğu kesekâğıdını salladı. «Burun var.»

«Ne burnu?»

«Senden önce işime burnunu sokan adamın burnu.»

«Amma huysuzsun sen de kardeşim!» dedi adının Bekir olduğunu öğrendiğimiz adam. Yozyürek'in parmakları yakasını kavrayınca, düşüncesini değiştirip gülümsedi. «Şaka ettim. Huysuz muysuz değilsin. Sana bir iş teklifim var.»

Yozyürek parmaklarını adamın yakasından çözüverdi.

«Kapıcılığın nasıl bir iş olduğunu bilir misin?»

«Bilirim elbet,» dedi Yozyürek. «Benim dedem kapıcıydı. Babam kapıcıydı. Kendim de kapı aralığında doğdum.»

«Bu kötü,» dedi Bekir. «Sen bana yaramazsın.»

«Neden yaramazmışım?»

«Bana temiz biri gerek. Sen yoldan çıkmışsındır çoktan.»

«Ben aslında tellâkım,» diye konuştu Yozyürek. «Babam imamdı. Bizim sülâlede tek kapıcı yoktur.»

«Doğru mu söylüyorsun?»

«Ekmek çarpsın ki...»

«İyi,» dedi adam. «Bir ay benim yerime kapıcılık edersen sana ikibin kâğıt veririm. Alacağın bahşişler de senin.»

Sevinçten ölür gibi olan Yozyürek, «İkibine olmaz,» diye surat astı.

«Kaça olur?»

«Önce kapıcılık edeceğimiz kapıyı görelim.»

«Gel benimle.»

Yozyürek yürüdü Bekir'in peşinden. Bir apartmanın bodrum katına indiler. Bir yanda kalorifer kazanları vardı. Bölmeyle ayrılmış olan öte yanda ise dağınık bir yatak, birkaç iskemle, dolap, duvara asılı bir ayna ve bir de kapıdan bozma masa görünüyordu.

«Hadi eyvallah,» dedi Yozyürek.

«Nereye gidiyorsun? Daha konuşmadık bile.»

«Ben böyle yerde oturamam.»

«Üçbin veririm.»

«Pek fena bir yer değil,» dedi Yozyürek.

«Ben köye hasta babamı görmeye gidiyorum,» diye açıkladı Bekir. «Yerime bırakabileceğim kimse yok. Dünya kadar hava parası ödedim. Ben burada yokken yerime başka birini bulmalarından, işimden olmaktan korkuyorum. Bir aylığına bana vekâlet eder misin?»

«Peki vali bey.»

«Topu topu onaltı daire var. Çok yorulmayacaksın. Üstelik apartman sakinleri iyi insanlardır. Kardeş gibi davranırlar.»

Artan bir ilgiyle baktı Yozyürek çevresine. «Karını falan yakmadın ya?»

«Anlamadım?»

«Yakıt pahalılığından bazı kapıcılar karılarını kalorifer kazanında yakıyorlarmış. Gazetede okumuştum. Umarım sen onlardan değilsindir. Hani kaçıp suçu benim üstüme yıkmayı falan düşünüyorsan...»

«Hasta mısın sen?» dedi Bekir. «Ben başka birini bulsam iyi olacak.»

«Benden iyisini bulamazsın.»

«Yok yok. Hadi sana güle güle.»

«İkibin beşyüze de razıyım.»

Bekir baktı. «Binbeşyüz veririm,» dedi.

Yeniden ikibine anlaştılar.

«Anlat yapacağım işleri,» dedi Yozyürek.

Bekir anlattı. «Gel,» dedi bitince. «Seni apartman yöneticisiyle tanıştırayım.»

Yaşlı bir emekliydi apartman yöneticisi. En üst katta, sekiz kediyle birlikte oturuyordu. Yozyürek, adamın dairesinde bulunduğu yirmi dakika içinde kazayla bu kedilerin sekizinin de kuyruğuna basmayı becerdi.

«Tamam mı?» diye sordu Bekir, dışarı çıktıklarında.

«Çok aksi adam. Böyle bir yönetici varken üçbin liradan aşağı durmam.»

«İkibinbeşyüz veririm.»

«Üçbin.»

«İyi ya.»

«Parayı peşin isterim.»

«Yok öyle yağma. Parayı aldıktan sonra çekip gitmeyeceğini ne bileyim?»

«Ya ben burada bir ay eşek gibi çalıştıktan sonra senin paramı vereceğini nereden bileyim?»

«Peki. Yarısı şimdi, yarısı ben dönünce.»

Yozyürek yumruklarını sıktı. «İkibin dokuzyüzü şimdi, kalanı sen dönünce.»

«Olur,» dedi Bekir çaresiz. Yozyürek'e parayı verdi, elini sıktı, bavulunu alıp gitti.

Yozyürek kesekâğıdını masanın üstüne boşaltarak kapıcı Bekir'in dairesine yerleşmiş oldu. Aynada kendine bakarken onbir numaranın zili düştü. Çıktı Yozyürek. Onbir numara dördüncü kattaydı. Kapıyı vurdu, zile boşverip.

«Ne var?» dedi başını çıkartan yaşlı kadın.

«Ziliniz düştü,» dedi Yozyürek.

«Ah bu çocuk,» dedi kadın. «Her şeyi sokağa atar. Getirdin mi?»

«Neyi?»

«Zili.»

«Ne zili teyze? Sen kapıcıyı çağırmadın mı?»

«Çağırdım.»

«İşte geldim.»

«Sen kimsin?»

«Kapıcıyım.»

«Bekir ne cehenneme gitti yine?»

«Babası hasta.»

«Babası mı varmış Bekir'in?»

«Yok. Bekir piç,» dedi sonunda sabrı taşan Yozyürek. «Ne istediğini söylesene cadaloz!»

«Aaa! O ne biçim konuşmak öyle? Parmaklarımı sokarsam cart diye kulaklarına kadar yırtarım senin ağzını!»

Yozyürek ağzını fırın gibi açıp kadına doğru uzattı. «Dene bakalım.» Kadın denerse, parmaklarını ısırıp kopartmaya kararlıydı.

Oniki numaranın kapısı açıldı. Pijamalı, gözlüklü bir adam çıktı. «Ne oluyor?»

«Hadi len!» dedi Yozyürek. «Sen işine bak.»

Gözlüklü, başka söz etmeden içeri çekildi.

Yozyürek, «Nerede kalmıştık?» diye kadına döndü ama, kadın da kaçtı.

Kapıcı dairesine dönen Yozyürek, Bekir'in verdiği parayı çıkartıp tekrar saydı. Bulduğu eski bir gazeteye bakarak oyalandı bir süre. Yakıt fiyatlarına zam geleceğini okuyunca kalkıp kalorifer kazanına baktı. Sıcaklığı ilkin kırk dereceye düşürdü, sonra otuza. Bir süre sonra da toptan söndürdü kazanı.

Beş numaranın zili düştü.

«Ne var?» dedi Yozyürek, beş numaranın kapısında sırıtan çocuğa.

«Bana mungu alsana,» dedi elindeki lirayı uzatan çocuk.

«Olur,» dedi Yozyürek.

Merdivenleri inerken, mungu'nun ne biçim bir meret olabileceğini düşünüp duruyordu. Yukarı çıkıp sormak geçti aklından. Sonra omuzlarını silkip lirayı cebine attı, kapıcı dairesine gitti.

Yedi numaranın zili düştü.

«Canınız çıksın!» diye söylendi Yozyürek, giderken.

«Bekir seni mi bıraktı yerine?» diye sordu yedi numaradaki adam.

«Evet.»

«Ben Bekir'den bir şey rica etmiştim. Ama artık gereği kalmadı. Anladın mı?»

«Anladım,» dedi Yozyürek. Karşısında kapanan kapıyı bir süre süzdü, sonra yumrukladı, yeniden açılana dek.

«Ne oldu?»

«Sen Bekir'den ne istemiştin?»

«Tamam kardeşim, artık istemiyorum.»

«Manyak mısın nesin?» dedi Yozyürek. «Bunu söylemek için mi çağırdın beni buraya?»

«Saygını takınmazsan seni kovdurturum,» dedi adam. «Sen benim kim olduğumu biliyor musun?»

«Bilmiyorum. Sen benim kim olduğumu biliyor musun?»

«Kimsin?» dedi adam kararsızca.

«Ben istihbarattanım. Altı numaradakiler hakkında araştırma yapıyoruz. Kuşkulu bir şey dikkatinizi çekti mi hiç?» Göz kırptı.

«Valla bilmem ki,» dedi suratı değişiveren adam. Çevresine bakınıp sesini alçalttı. «Ziyaretçileri biraz fazla. Güvenilir kimseler değil pek.»

«Biz de öyle düşünüyoruz,» dedi Yozyürek. «Peki yöneticinin kedilerine ne dersiniz?»

«Bilmem. Ne olmuş yöneticinin kedilerine?»

«Hiçbir şey. Ama biz ayrıntıları gözden kaçırmayı sevmeyiz.»

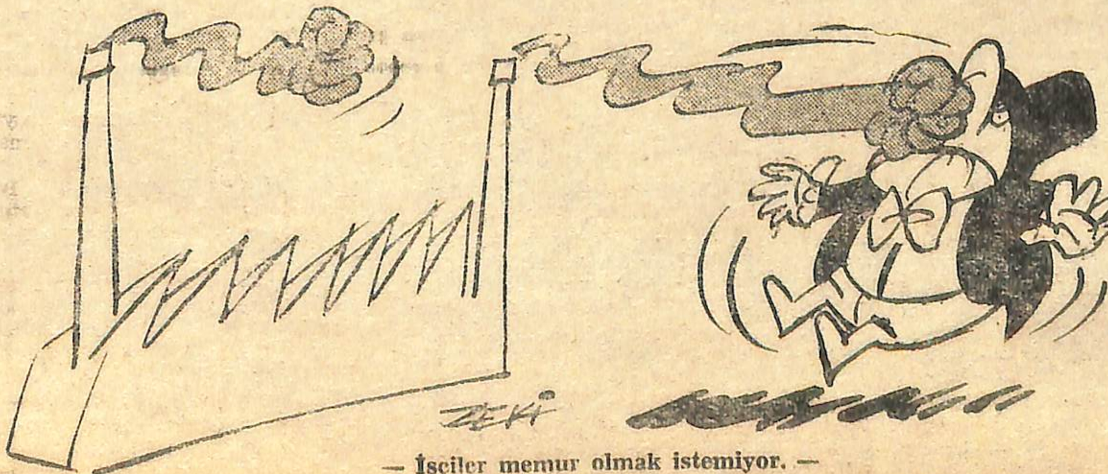
«Anlıyorum,» dedi adam.

«Kuşkulu bir şey görürseniz bana haber verin. Yerimi biliyorsunuz.» Göz kırptı. «Anlatabiliyor muyum?»

«Anlıyorum,» dedi adam yine. Hiç bir halt anlamadığı suratından besbelliydi.

Beş numaradaki çocuk, «Mungumu getirdin mi?» diye sordu, Yozyürek inerken.

«Başlatma munguna!» dedi Yozyürek.

— İşçiler memur olmak istemiyor. —

Akbaba

Haftalık Siyasi Mizah Mecmuası

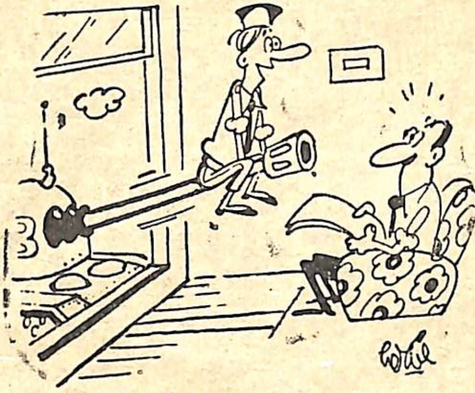
SAHİBİ : Ergin Ortaç

Yazı işlerini fiilen idare eden : Kadri Yurdatap

Sekreter: Selâmi M. Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer: Akbaba Matbaası

İLÂN FİYATI : Kapak içi santimi 60 lira, iç sayfalar santimi 65 lira.

— Söyle bakalım! Kızını bana veriyor musun, vermiyor musun?

Tavşanlara yem

Bir limanda, gümrük memuru İsviçreli bir yolcuya sordu:

— Deklare edecek bir şeyiniz var mı?

— Önemli bir şeyim yok, dedi yolcu.

— Şu valizde ne var?

— Tavşanlar için yem.

Bu sözler üzerine valizi açan memur, onun içinin saat dolu olduğunu görünce alaylı alaylı sordu:

— Yâni, tavşanlarınız bunları yiyecekler mi?

— İsterlerse yemesinler, zaten bundan başka yemleri de yok.

Sarhoşluk

Bir polis, gece yarısı sarhoş bir adamın bir ayağı kaldırım üzerinde, diğeri şosede güçlükle yürüdüğünü görünce yanına yaklaştı:

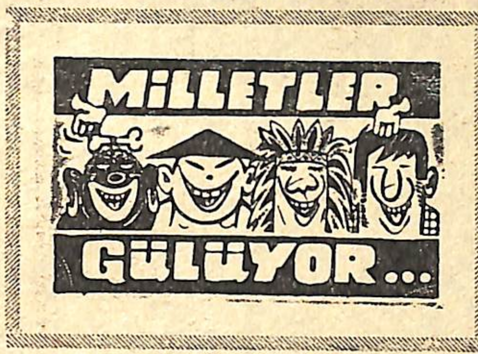
— Ooo, dedi, ne kadar da sarhoşsunuz...

Adam sallanarak sordu:

— Siz benim sarhoş olduğumdan emin misiniz?

— Açıkça görülüyor bu!

— Beni ne kadar da rahatlattınız bilemezsiniz... Zira kendimi topal sanıyordum.

Şaşılacak şey

Son derece zayıf ve çirkin bir kadın, beraberinde oniki çocuğu olduğu halde hayvanat bahçesine gelmişti. Zürafayı görmek istediğini bekçiye söyledi.

— Buna imkân yok madam, dedi bekçi. Kışın, hayvanın soğuk almaması için saat dörtten önce onu kapatırız içeri. Yarın tam öğle vakti gelin...

Kadın içini çekti:

— Çok yazık! Onu, oniki çocuğuma da öylesine göstermek istiyordum ki...

Bekçi hayretle sordu:

— Ne? Bu oniki çocuğu da siz mi dünyaya getirdiniz yâni?

— Şaşacak ne var bunda? Tabii ben dünyaya getirdim...

— Bir dakika öyleyse, bir dakika bekleyin de gidip zürafayı çıkarayım... Hayvanın bunu mutlaka görmesi lâzım!

Nişan yüzükleri

Hollywood'da kuyumculuk yapan Jules, çarçabuk evlenmelerin yapıldığı bu şehirde, muazzam bir servet yapmıştı. Nedeni: Nişan yüzüklerini satmak yerine bunları kiralamaktadır.

Tanışma

Son derece sarhoş iki adam bir gece yolda karşılaştılar. Biri:

— Ben şu karşıdaki sokakta, 2 numaralı evde oturuyorum, dedi. Yarın akşam karınızla bize buyrun, benim karımla tanışırsınız.

— Ama, benim karım yok ki! diye diğeri cevap verdi.

— Önemi yok, yine geliniz. Hizmetçimle tanışırsınız.

Hakaret

Güney Afrika'da, zengin bir sömürgeci, sokakta zavallı bir zencinin acayip bir hayvanın boynuna tasma takıp götürdüğünü görünce ona yaklaştı. Zenci genç sıkılganlıkla bakışlarını yere indirdi. Diğeri sert bir sesle:

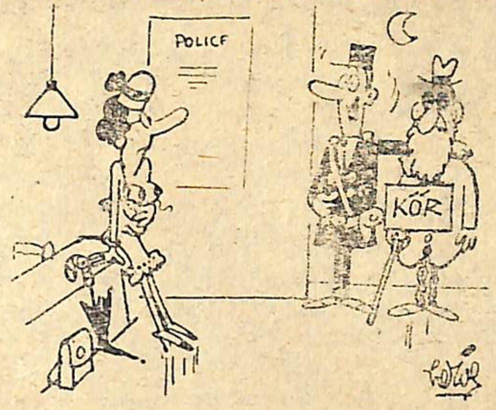
— Köpeğini mi gezdiriyorsun? diye sordu.

Zenci kekeledi:

— Yoo... Bu bir köpek değildir. Küçük bir aslan!

O zaman sömürgeci, kendisine cevap vermeye cesaret eden bu sefile hakaretle bakarak:

— Çeneni kapa! diye bağırdı. Sana hitap etmemiştim.

— Bu adam mı size tecavüz etti?!.

Portre oyunu

Batan gemiden kurtulan iki kişi ıssız bir adadaydılar. Günlerden beri kimseleri görmemişlerdi. Biri:

— Vakit geçirmek için oyun oynayalım, dedi. Meselâ portre oyunu... Bil bakayım: Güzel bir kızım. Film artistiyim. Yazları Saint-Tropez'e giderim. Bacaklarım, kalçalarım son derece güzeldir. Kırıtarak yürürüm ve sutyen takmam. Kimim ben?

— Kim olduğunu bilmiyorum ama derhal kollarımın arasına gel! diye diğeri cevap verdi.

Yeni evliler odası

Bir turist çift, Ağustos ayında Saint-Tropez'e gelmişlerdi ama oteller doluydu. Nihayet bir otelci:

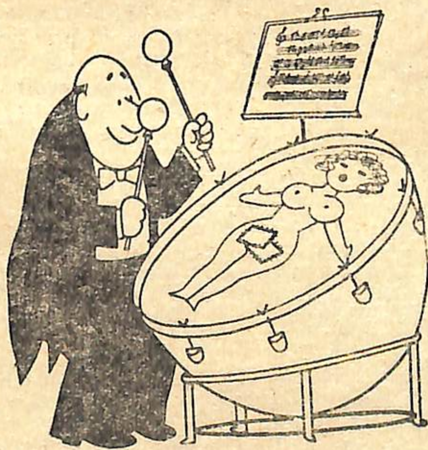
— Sadece bir tek odamız boş, o da yeni evliler odası, dedi.

Koca mırıldandı:

— Otuz senelik evliyiz, bize pek uygun düşmez bu oda...

Otelci gülümsedi:

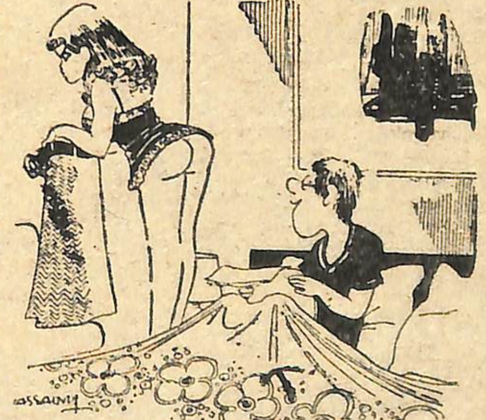
— Yeni evliler gibi davranacak değilsiniz ki... Size dans salonunu verseydim, sabaha kadar dans mı edecektiniz yâni?

Yazısız

Suçüstü şipşak!

— Kızdığın zaman seni arkadan görmeyi tercih ediyorum... Çünkü bu yönün her zaman gülümsüyor!..

Sekiz numaranın zili düştü.

«Akşam servisi ne oldu?» diye sordu adam, Yozyürek'i karşısında bulunca.

«Akşam servisi de ne?» dedi Yozyürek. «Ha, şu akşam servisi!... Akşam servislerini kaldırdık artık beyim. Daha doğrusu akşam servislerini sabaha aldık.»

«Sabah servislerini ne yaptınız peki?»

Yozyürek karşılık vermeden kapıcı dairesine döndü. Üç numara birden düşmüştü. «Bu kadar çalışmak yeter,» diye düşünen adamımız, zilin telini çekip koparttı. Dolapta bulduğu dolmaları ekmeksiz yedi. Bekir'in pijamalarından bir top yapıp onunla oynadı. Bir kıyıda bulduğu bayat ekmeği yavan olarak yerken kapı vuruldu.

«İki saattir seni çağırıyorum,» dedi gelen adam. «Sağır mısın?»

«Ha?» dedi Yozyürek, elini kulağına götürerek.

«Sağır mısın dedim!» diye bağırdı adam.

«Evet,» dedi Yozyürek.

«Kaloriferi ne halt etmeye söndürdün?» diye bağırdı beriki yine.

«Yakıt tasarrufu,» dedi Yozyürek.

«Senin yakıt tasarrufunun içine tükürürüm ben!» dedi adam. Hem sinirinden, hem de Yozyürek'i sağır sandığı için bağırıyordu. «Yakıt tasarrufuymuş! Ayda sekizyüz lira veriyoruz, kıçımız donsun diye mi?»

«Bağırmasana,» dedi Yozyürek. «Unutma ki ben de insanım. Benim de duygularım var.»

«Tüküreyim senin insanlığına! Yak şu kaloriferi! Tüküreyim senin duygularına!»

«Saygısızlığın böylesi görülmemiştir,» diyen Yozyürek, adamın gözünü şişirip kıçını tekmeledi.

Gece yarısı haber sessizce yayıldı: Apartman bir deli tarafından tutsak alınmıştı. Apartman sakinleri kadınlı erkekli toplandılar. Tavalar ve süpürge sopalarıyla silâhlanıp Yozyürek'e baskın verdiler. Kapıyı açmak yanılgısını işleyen Yozyürek, bu ordu karşısında fazla dayanamadı. Bir araba dayak yedikten sonra, sırtında kapıcı Bekir'in pijamalarıyla pencereden kaçtı.

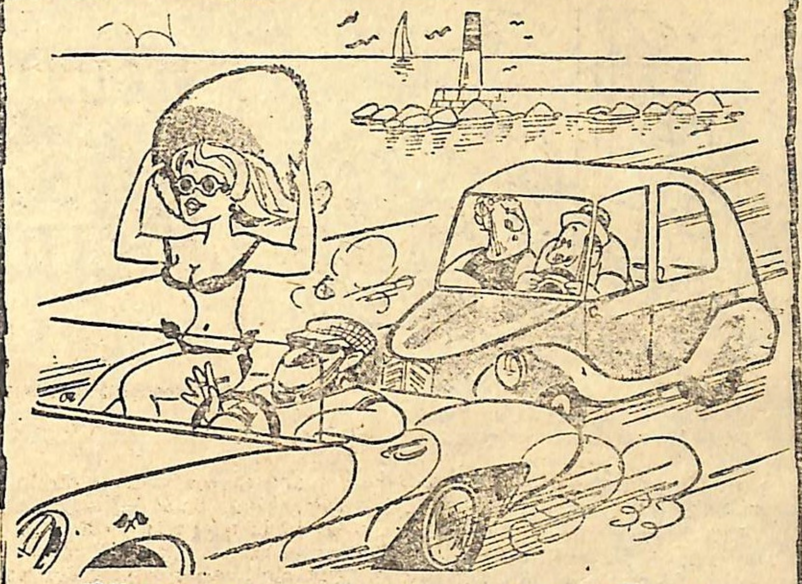
Giysilerinden olmuştu. Bekir'den aldığı ikibin dokuzyüz liradan olmuştu. Kesekâğıdının içindeki çamaşırlarından ve traş makinesinden bile ayırmıştı yazgısı onu.

Sulu karın altında, saçak altlarına sığınmaya çalışarak yürüdü Yozyürek.

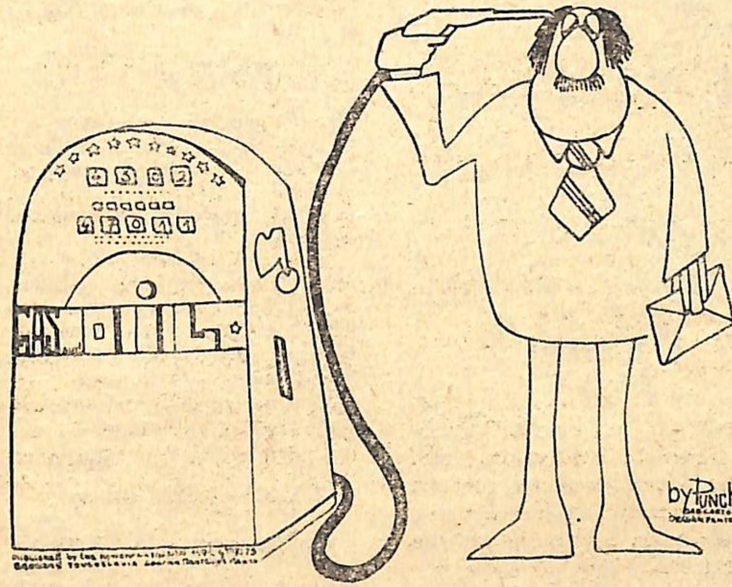
Sulhi DÖLEK

Dünya Karikatürleri

BU HAFTA KONUMUZ, ARABALAR VE İNSANLAR!
HAYALİMİZDEKİ OTOYA ATLAYIP GELİN SAYFAMIZDA ŞÖYLE BİR GEZİNTİ YAPALIM SEVGİLİ OKURLAR!

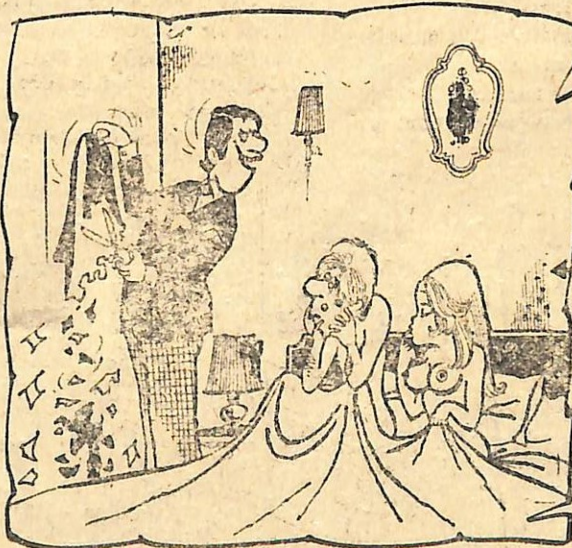
— BEN SANA SAHİL YOLUNDAN GİTME DEMEDİM Mİ? ADAM SENİNLE DALGA GEÇİYOR! BU KIZ PLASTİK AYOL!

YAZISIZ

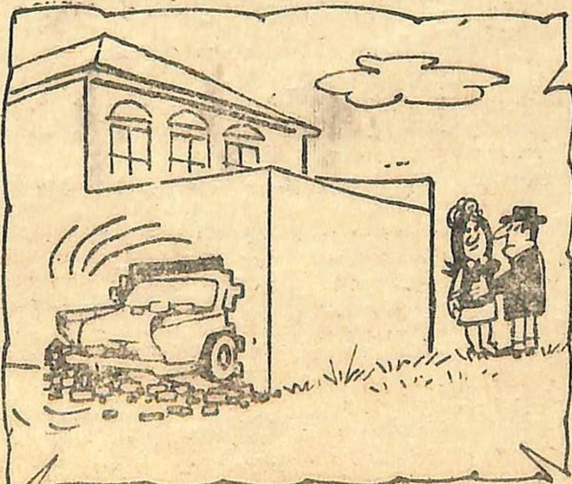

— FAZLA KONUŞMA.. BAS - GİT!.. DEMEDİN Mİ AYOL?

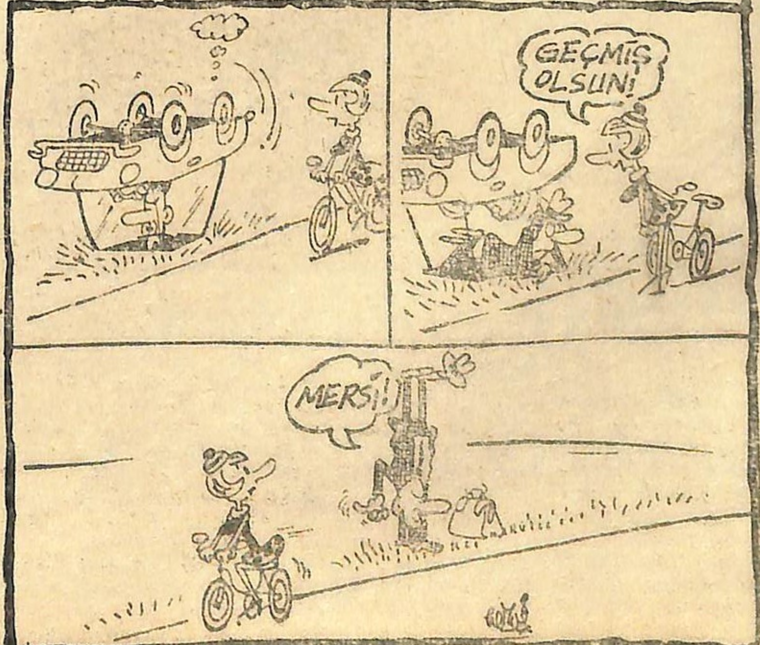
— BİRAZ SONRA ONUN TAVUĞUN OLDUĞUN OTOSU DA BU HALE GELECEK!

— BİZİM OĞLANIN GENE TERSLİĞİ ÜZERİNDE. BAK, GARAJA ARKADAN GİRİYOR

(Basın: 60053 . A . 20135 — 10)

Akbaba

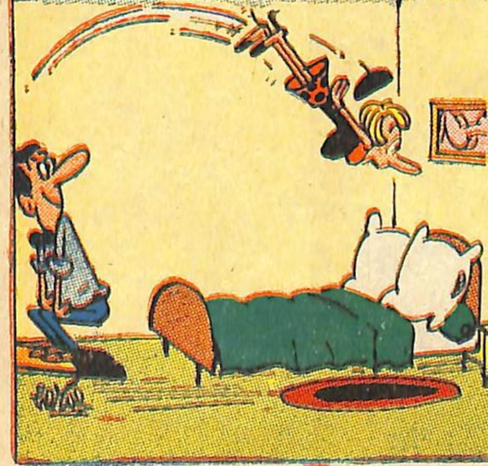

İŞ BİRLİĞİ.

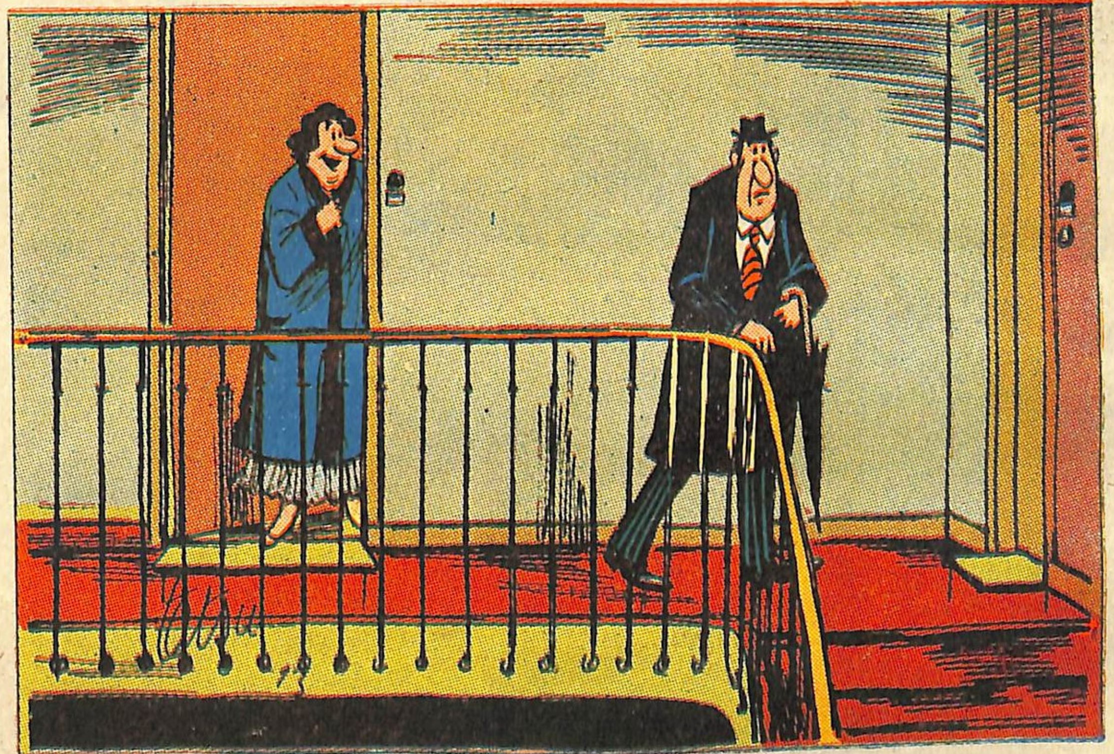
– BÖYLE KARLI BİR HAVADA BULUŞMAK NE GÜZEL NE ROMANTİK DEĞİL Mİ SEVGİLİM?

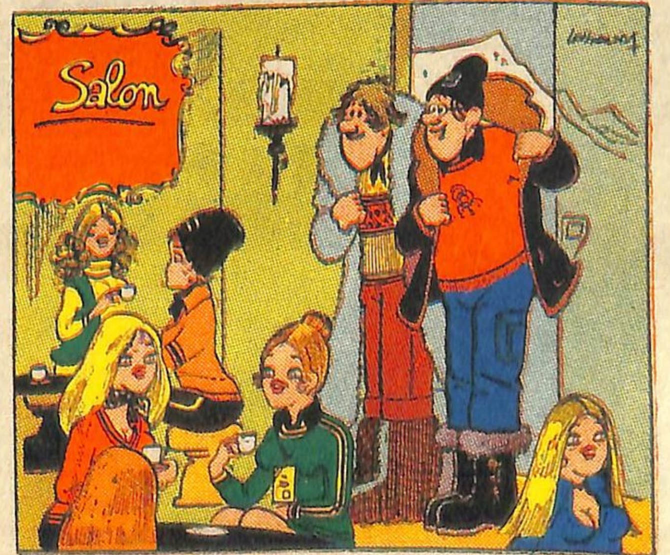

YAZILI

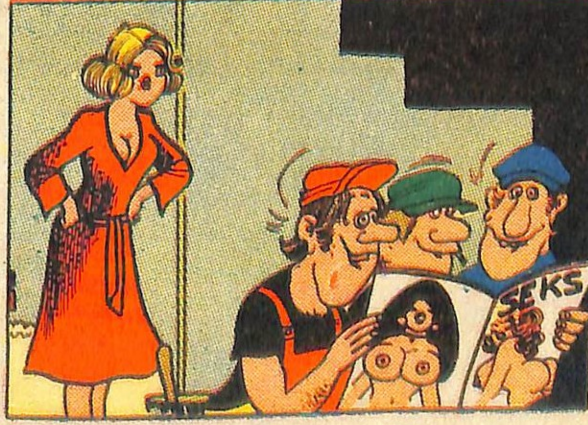
– BU GÜN, BANA YAŞ GÜNÜ HEDİYESİ SEÇMEN İÇİN SERBESTSİN. EVE İSTEDİĞİN SAATTE GELEBİLİRSİN!

– MEVSİMLİK BUNLAR.. KARDAN BEYAZ KIZLAR!

– ŞURAYA BAK BE! ŞU GÖĞÜSLER ... BU BACAKLAR.. İŞTE BUNLAR SADECE KİTAPLARDA BULUNUR ARKADAŞ.